

บทที่ ๓
การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาลักษณะอาชีพโดยทั่วไปของผู้ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ย้ายถิ่นประกอบอาชีพที่เกี่ยวข้องกับการใช้แรงงานเป็นส่วนใหญ่ Penporn Tirasawat ศึกษาผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพและธนบุรีในช่วง ๕ ปี พบว่า ผู้ย้ายถิ่นประกอบอาชีพช่างฝีมือ ร้อยละ ๒๗.๖ อาชีพค้าขาย ร้อยละ ๑๗.๖ อาชีพเกี่ยวกับการขนส่ง คมนาคม ร้อยละ ๑๓.๘ อาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพบริหาร ร้อยละ ๑๒.๕^๑ ส่วน Aphichat Chamratrithirong, Krittaya Archavanitkul และ Uraiwan Kanungsukkasem ศึกษาผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายร้อยละ ๕๒.๓ เป็นผู้ทำงานในลักษณะที่ใช้ความชำนาญและกึ่งใช้ความชำนาญ ผู้ย้ายถิ่นหญิงร้อยละ ๗๑.๓ เป็นผู้ทำงานบริการ^๒

การศึกษาลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคมและประชากรของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร ที่สัมพันธ์กับการเข้าร่วมแรงงานในลักษณะอาชีพต่าง ๆ ในครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาลักษณะของการเข้าร่วมแรงงานของผู้ย้ายถิ่นไว้พอเป็นสังเขปด้วย ซึ่งได้ พบว่า ผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร ที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลขณะดำเนินการสำรวจส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการ ร้อยละ ๔๖.๓ รองลงมาคือกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร ร้อยละ ๓๕.๕ กลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๗.๗ กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ร้อยละ ๔.๘ กลุ่มอาชีพเสมียน ร้อยละ ๒.๕ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ร้อยละ ๒.๐ และต่ำสุดคือ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๐.๘ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร ร้อยละ ๖๐.๐ รองลงมาคือกลุ่มอาชีพบริการ ร้อยละ ๑๑.๔ ใกล้เคียงกับกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ซึ่งมีร้อยละ ๑๑.๒ กลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๘.๒ กลุ่มอาชีพเสมียน ร้อยละ ๔.๔ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ร้อยละ ๓.๑ ต่ำสุดคือกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๑.๗ ตามลำดับ ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพ

^๑ Penporn Tirasawat, "Migration Differentials and Reasons for Moving to Urban Places in Thailand," p.102.

^๒ Aphichat Chamratrithirong, Krittaya Archavanitkul and Uraiwan Kanungsukkasem, Recent Migrants in Bangkok Metropolis. (Bangkok : Institution for Population and Social Research, Mahidol University, 1980), p.85.

บริการ ร้อยละ ๗๐.๖ รองลงมาคือ กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร ร้อยละ ๑๙.๐ กลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๗.๔ กลุ่มอาชีพเสมียน ร้อยละ ๑.๓ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ร้อยละ ๑.๒ กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ร้อยละ ๐.๓ และต่ำสุดคือกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๐.๒ (ตารางที่ ๑๒)

สำหรับผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร ที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร ร้อยละ ๖๔.๗ รองลงมาคือ กลุ่มอาชีพบริการ ร้อยละ ๑๖.๑ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๔.๖ กลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๓.๗ กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ร้อยละ ๓.๐ กลุ่มอาชีพเสมียน ร้อยละ ๒.๐ ต่ำสุดคือ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ร้อยละ ๑.๔ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร คือร้อยละ ๗๓.๖ รองลงมาคือ กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ร้อยละ ๗.๖ กลุ่มขนส่ง คมนาคม ร้อยละ ๖.๖ กลุ่มอาชีพบริการ ร้อยละ ๓.๗ ใกล้เคียงกับกลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๓.๔ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ร้อยละ ๒.๗ ใกล้เคียงกับกลุ่มอาชีพเสมียนซึ่งมีร้อยละ ๒.๔ ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงส่วนใหญ่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร เช่นเดียวกัน คือ ร้อยละ ๖๔.๖ รองลงมาคือ กลุ่มอาชีพบริการ ร้อยละ ๒๖.๖ กลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๓.๙ กลุ่มเกษตรกรรม ร้อยละ ๒.๐ กลุ่มอาชีพเสมียน ร้อยละ ๑.๖ ใกล้เคียงกับกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ซึ่งมีร้อยละ ๑.๒

จากข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในตารางที่ ๑๒ พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาอยู่ในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ประกอบอาชีพปัจจุบันในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และบริการ ส่วนที่พบว่าผู้ย้ายถิ่นในเขตเทศบาล มีอาชีพในกลุ่มบริการมากกว่ากลุ่มอาชีพช่าง กรรมกรนั้น น่าจะอธิบายได้ว่า เป็นเพราะในเขตเทศบาลซึ่งรวมเขตอำเภอชั้นในของกรุงเทพมหานคร เป็นเขตที่ผู้ย้ายถิ่นมีโอกาสในการทำงานด้านบริการมากกว่า เพราะตามความเป็นจริงนั้น ในเขตเทศบาลมีสถานประกอบการหลายชนิดและหลายแห่ง เช่น ร้านอาหาร ภัตตาคาร ร้านเสริมสวย ตลอดจนบริษัทห้างร้านที่ต้องการคนงาน ฯลฯ และโดยเฉพาะผู้ย้ายถิ่นหญิงมีโอกาสในการทำงานในกลุ่มอาชีพบริการในเขตเทศบาลนั้นมีมาก ส่วนนอกเขตเทศบาลซึ่งรวมเขตอำเภอชั้นนอกของกรุงเทพมหานคร เป็นเขตที่โอกาสในการทำงานในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร มีมากกว่ากลุ่มอาชีพอื่น ๆ จากการที่มีโรงงานอุตสาหกรรมตั้งอยู่มาก ประกอบกับมีปริมาณงานการก่อสร้างอยู่ในบริเวณนี้เป็นอันมาก จึงพบว่าผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาลประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพนี้ เป็นส่วนใหญ่

ตารางที่ ๑๒ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตาม

กลุ่มอาชีพปัจจุบัน และเพศ

อาชีพปัจจุบัน	ในเขตเทศบาล			นอกเขตเทศบาล		
	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง
วิชาชีพ บริหาร	๒.๐	๓.๑	๑.๒	๑.๙	๒.๗	๑.๒
เสมียน	๒.๕	๔.๔	๑.๓	๒.๐	๒.๔	๑.๖
ค้าขาย	๗.๗	๘.๒	๗.๔	๓.๗	๓.๔	๓.๙
เกษตรกรรม	๐.๘	๑.๗	๐.๒	๔.๖	๗.๖	๒.๐
ขนส่ง คมนาคม	๔.๘	๑๑.๒	๐.๓	๓.๐	๖.๖	-
ช่าง กรรมกร	๓๕.๙	๖๐.๐	๑๙.๐	๖๘.๗	๗๓.๖	๖๔.๖
บริการ	๔๖.๓	๑๑.๔	๗๐.๖	๑๖.๑	๓.๗	๒๖.๖
รวม	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐	๑๐๐.๐
	(๖,๔๔๑)	(๒,๖๔๕)	(๓,๗๙๖)	(๘๙๘)	(๔๐๙)	(๔๘๙)

เมื่อทราบถึงอัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพ ในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ เพื่อเป็นพื้นฐานการศึกษาในเบื้องต้นแล้ว ต่อไปจะได้ทำการศึกษาว่าผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานครที่ประกอบอาชีพในแต่ละกลุ่มอาชีพนั้น มีลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากรอย่างไร ซึ่งจะได้แยกศึกษาเป็นลักษณะทางเศรษฐกิจ ลักษณะทางสังคมและลักษณะทางประชากร ตามลำดับ

ลักษณะทางเศรษฐกิจ

ลักษณะทางเศรษฐกิจของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร ที่เข้าร่วมแรงงานหรือประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ที่จะนำมาศึกษาในครั้งนี้ คือ อาชีพก่อนการย้ายถิ่น และสถานภาพทำงานก่อนย้าย

๑. อาชีพก่อนการย้ายถิ่น

ผลการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ (ตารางที่ ๑๓, ๑๔) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพก่อนการย้ายถิ่นประเภทเดียวกับอาชีพปัจจุบัน คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๔.๓ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๒.๕ ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียน พบว่า เฉพาะในเขตเทศบาลเท่านั้นที่ส่วนใหญ่คือ ร้อยละ ๓๖.๐ เป็นผู้ที่มีอาชีพก่อนการย้ายถิ่นในกลุ่มอาชีพเสมียนเช่นกัน แต่นอกเขตเทศบาลพบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียนส่วนใหญ่เป็นผู้มีงานทำก่อนย้ายคือ ร้อยละ ๓๘.๕

การที่พบว่าผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพก่อนการย้ายถิ่นในกลุ่มประเภทเดียวกันนั้น สาเหตุหนึ่ง อาจจะเป็นเพราะกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ซึ่งจัดเป็นอาชีพประเภทที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถสูง เช่น พยาบาล อาจารย์ ครู ตลอดจนข้าราชการฝ่ายบริหาร ฯลฯ ฉะนั้นการย้ายถิ่นจึงเป็นแต่เพียงย้ายสถานที่ทำงานหรือย้ายสถานที่ประกอบกิจการ แต่ยังคงปฏิบัติงานในลักษณะอาชีพเดิมอยู่ สำหรับอาชีพเสมียนนั้น เป็นอาชีพที่ใช้ความรู้ความสามารถพอควร แต่ถึงแม้ผู้ไม่เคยประกอบอาชีพนี้มาก่อนก็อาจจะทำงานนี้ได้ จึงพบว่าอัตราส่วนของผู้ที่เคยทำงานเสมียนมาก่อนย้ายและผู้ที่ไม่เคยทำงานมาก่อนย้ายมีอัตราส่วนใกล้เคียงกัน

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพปัจจุบันในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอาชีพก่อนการย้ายถิ่นในกลุ่มเกษตรกรรม คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๔๕.๐, ๘๖.๕, ๕๔.๗, ๖๖.๕ และ ๗๔.๑ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๖๕.๗, ๗๓.๒, ๔๐.๗, ๗๔.๒ และ ๖๗.๖ ตามลำดับ

ความสัมพันธ์ในลักษณะที่พบจากการศึกษาดังกล่าวข้างต้น น่าจะเป็นเพราะผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่เป็น เกษตรกรและย้ายเพื่อมาทำงานในกรุงเทพมหานครอันเป็นเมืองอุตสาหกรรม โอกาสในการประกอบอาชีพประเภทช่างในขบวนการผลิต กรรมกร บริการ ค้าขาย ซึ่งเป็นลักษณะอาชีพในเขตอุตสาหกรรมมีมากกว่าอาชีพอื่น จึงทำให้ปรากฏว่าผู้ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานครที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการ กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอาชีพเกษตรกรรมก่อนการย้ายถิ่น ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพปัจจุบันในกลุ่มค้าขายที่พบว่าส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรมมาก่อนการย้ายถิ่นเช่นกันนั้น อาจเป็นเพราะ การค้าขายในกรุงเทพมหานครนั้นสามารถทำได้ในหลายรูปแบบ เช่น ขายปลีก ที่ไม่ต้องใช้ทุนทรัพย์สูงมากนัก ผู้ย้ายถิ่นอาจประกอบอาชีพนี้ได้แม้จะไม่มีประสบการณ์มาก่อน

ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งส่วนใหญ่ก็ประกอบอาชีพก่อนย้ายในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมด้วย เช่นกันนั้น อาจจะเนื่องมาจากการงานเกษตรกรรมในเขตกรุงเทพมหานครนั้นเป็นอาชีพที่เอื้ออำนวยกับผู้ที่เป็น เกษตรกรมาก่อน

ตารางที่ ๑๓ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน อาชีพก่อนการย้ายถิ่น และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล									รวม
	อาชีพก่อนการย้ายถิ่น									
	อาชีพปัจจุบัน	วิชาชีพบริหาร	เสมียน	ค้าขาย	เกษตรกรรม	เหมืองแร่	ขนส่ง คมนาคม	ช่าง กรรมกร	บริการ	
รวมชายหญิง										
วิชาชีพบริหาร	๕๔.๓	-	๕.๕	๑๕.๗	-	๐.๖	๒.๔	-	๒๑.๓	(๑๑๑๒๗)
เสมียน	๑.๖	๓๖.๐	๑.๖	๒๐.๗	-	๑.๒	๓.๐	๐.๖	๓๔.๖	(๑๐๑๐๖๐)
ค้าขาย	๐.๖	๐.๖	๒๓.๕	๕๕.๐	๐.๒	๐.๖	๓.๖	๑.๕	๒๐.๑	(๑๐๑๐๕๐)
เกษตรกรรม	-	-	๑.๕	๖๖.๕	-	-	๑.๕	-	๕.๖	(๑๐๑๐๕๐)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๓	๐.๗	๒.๕	๕๔.๗	-	๒๗.๐	๑.๖	๐.๗	๑๒.๑	(๑๐๑๐๕๐)
ช่าง กรรมกร	๐.๐	๐.๓	๒.๕	๖๖.๕	๐.๑	๐.๕	๑๒.๓	๐.๕	๑๖.๕	(๑๐๑๐๕๐)
บริการ	๐.๐	๐.๐	๑.๕	๗๔.๑	๐.๑	๐.๒	๑.๗	๓.๓	๑๖.๖	(๑๐๑๐๕๐)
รวม	(๑๗๖)	(๑๗๓)	(๒๕๕๒)	(๕๖๒๖๖)	(๐.๑)	(๑๐๗)	(๕๖๖๕)	(๑๑๗)	(๑๖๑๗๑)	(๖๐๑๐๕๐)
ชาย										
วิชาชีพบริหาร	๕๑.๕	-	๖.๕	๒๒.๒	-	๑.๒	๒.๕	-	๑๕.๖	(๑๐๑๐๕๐)
เสมียน	๒.๖	๓๕.๓	๑.๗	๒๖.๗	-	๑.๗	๓.๕	๐.๕	๒๗.๖	(๑๐๑๐๕๐)
ค้าขาย	๐.๕	๐.๕	๒๖.๖	๕๐.๐	-	๑.๖	๕.๐	-	๑๕.๖	(๑๐๑๐๕๐)
เกษตรกรรม	-	-	๒.๓	๖๖.๕	-	-	๒.๓	-	๕.๑	(๑๐๑๐๕๐)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๓	๐.๗	๒.๗	๕๕.๖	-	๒๗.๕	๑.๖	๐.๗	๑๐.๖	(๑๐๑๐๕๐)
ช่าง กรรมกร	๐.๑	๐.๕	๒.๒	๖๗.๕	๐.๒	๐.๗	๑๑.๖	๐.๗	๑๗.๑	(๑๐๑๐๕๐)
บริการ	๐.๓	๐.๓	๒.๐	๖๗.๑	-	๑.๗	๓.๗	๓.๓	๑๖.๖	(๑๐๑๐๕๐)
รวม	(๑๕๕)	(๑๕๑)	(๕๑๖)	(๑๖๖๖๕)	(๐.๑)	(๑๐๖)	(๖๖๖๕)	(๑๖๖)	(๑๖๖๕)	(๑๐๑๐๕๐)
หญิง										
วิชาชีพบริหาร	๕๖.๗	-	๒.๒	๕.๓	-	-	๒.๒	-	๓๒.๖	(๑๐๑๐๕๐)
เสมียน	-	๓๗.๕	๒.๑	๖.๓	-	-	๒.๑	-	๕๒.๑	(๑๐๑๐๕๐)
ค้าขาย	๐.๗	๐.๗	๒๑.๑	๕๖.๒	๐.๕	-	๒.๕	๒.๕	๒๓.๖	(๑๐๑๐๕๐)
เกษตรกรรม	-	-	-	๖๗.๕	-	-	-	-	๑๒.๕	(๑๐๑๐๕๐)
ขนส่ง คมนาคม	-	-	๑๐.๐	๓๐.๐	-	-	๑๐.๐	-	๕๐.๐	(๑๐๑๐๕๐)
ช่าง กรรมกร	-	๐.๓	๓.๒	๖๕.๕	-	-	๑๓.๗	๐.๗	๑๖.๖	(๑๐๑๐๕๐)
บริการ	-	-	๑.๕	๗๕.๕	๐.๑	๐.๐	๑.๕	๒.๗	๑๖.๖	(๑๐๑๐๕๐)
รวม	(๐.๕๕)	(๐.๕๒)	(๓๑๖)	(๒๖๖๖๕)	(๐.๑)	(๐.๑)	(๑๑๑)	(๒๖๕)	(๑๗๖๖)	(๑๐๑๐๕๐)

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน อาชีพก่อนการย้ายถิ่น และเพศ

เพศ	นอกเขตเทศบาล									รวม
	อาชีพก่อนการย้ายถิ่น									
	อาชีพปัจจุบัน	วิชาชีพบริหาร	เสมียน	ค้าขาย	เกษตรกรรม	เหมืองแร่	ขนส่ง คมนาคม	ช่าง กรรมกร	บริการ	
<u>รวมชายหญิง</u>										
วิชาชีพบริหาร	๕๒.๕	๑๗.๖	-	๕.๕	-	-	๕.๕	-	๑๗.๖	(๑๐๐.๐)
เสมียน	๕.๖	๒๒.๒	-	๒๒.๒	๕.๖	-	๕.๖	-	๓๖.๕	(๑๐๐.๐)
ค้าขาย	-	-	๕.๑	๖๕.๗	-	-	-	๓.๐	๑๖.๒	(๑๐๐.๐)
เกษตรกรรม	๒.๔	-	-	๗๓.๒	-	๕.๕	๕.๓	๒.๔	๕.๖	(๑๐๐.๐)
ขนส่ง คมนาคม	-	๓.๗	-	๕๐.๗	-	๕๐.๕	๓.๕	-	๑๑.๑	(๑๐๐.๐)
ช่าง กรรมกร	๐.๒	๐.๒	๑.๖	๗๔.๒	-	๐.๓	๖.๖	๐.๖	๑๓.๖	(๑๐๐.๐)
บริการ	-	๐.๗	๓.๔	๖๗.๖	-	-	๕.๖	๕.๕	๑๓.๕	(๑๐๐.๐)
รวม	(๑.๒)	(๑.๑)	(๒.๑)	(๖๒.๕)	(๐.๑)	(๑.๕)	(๖.๕)	(๑.๕)	(๑๓.๕)	(๑๐๐.๐)
<u>ชาย</u>										
วิชาชีพบริหาร	๕๔.๕	๒๗.๓	-	๕.๑	-	-	๕.๑	-	-	(๑๐๐.๐)
เสมียน	-	๕๐.๐	-	๒๐.๐	๑๐.๐	-	-	-	๓๐.๐	(๑๐๐.๐)
ค้าขาย	-	-	-	๖๕.๗	-	-	-	-	๑๕.๓	(๑๐๐.๐)
เกษตรกรรม	๓.๒	-	-	๖๔.๕	-	๖.๕	๕.๕	๓.๒	๑๒.๕	(๑๐๐.๐)
ขนส่ง คมนาคม	-	๓.๗	-	๕๐.๕	-	๕๐.๕	๓.๕	-	๑๑.๑	(๑๐๐.๐)
ช่าง กรรมกร	-	๐.๓	๑.๐	๗๐.๖	-	๐.๕	๑๑.๐	๐.๕	๑๕.๖	(๑๐๐.๐)
บริการ	-	๖.๗	๖.๗	๕๖.๗	-	-	๖.๕	๒๖.๕	๖.๕	(๑๐๐.๐)
รวม	(๑.๗)	(๒.๑)	(๑.๐)	(๖๒.๖)	(๐.๒)	(๑.๕)	(๕.๕)	(๑.๕)	(๑๕.๕)	(๑๐๐.๐)
<u>หญิง</u>										
วิชาชีพบริหาร	๕๐.๐	-	-	-	-	-	-	-	๕๐.๐	(๑๐๐.๐)
เสมียน	๑๒.๕	-	-	๒๕.๐	-	-	๑๒.๕	-	๕๐.๐	(๑๐๐.๐)
ค้าขาย	-	-	๑๕.๖	๕๗.๕	-	-	-	๕.๓	๒๑.๑	(๑๐๐.๐)
เกษตรกรรม	-	-	-	๑๐๐.๐	-	-	-	-	-	(๑๐๐.๐)
ขนส่ง คมนาคม	-	-	-	-	-	-	-	-	-	(๑๐๐.๐)
ช่าง กรรมกร	๐.๓	-	๒.๕	๗๗.๕	-	-	๖.๖	๐.๕	๑๒.๐	(๑๐๐.๐)
บริการ	-	-	๓.๑	๗๐.๐	-	-	๕.๖	๓.๑	๑๕.๒	(๑๐๐.๐)
รวม	(๑.๕)	-	(๓.๑)	(๒๓.๕)	-	-	(๕.๖)	(๑.๖)	(๑๕.๒)	(๑๐๐.๐)

๒. สถานภาพทำงานก่อนย้าย

เพื่อให้การศึกษาครั้งนี้ได้ข้อมูลเพิ่มขึ้นจึงจะได้นำสถานภาพทำงานก่อนย้ายมาพิจารณาด้วย ผลการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ ๑๕) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นลูกจ้างรัฐบาล โดยในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๒ และนอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๓๕.๓ เป็นที่น่าสังเกตว่าทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลนั้น มีการกระจายของสถานภาพอื่น ๆ ก่อนย้ายอยู่มาก คือ นอกจากเป็นลูกจ้างรัฐบาลแล้ว ยังเป็นลูกจ้าง เอกชน และเป็นผู้ไม่มีงานทำ คือร้อยละ ๒๔.๔ และ ๒๑.๓ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๒๓.๕ และ ๑๗.๖ สำหรับ นอกเขตเทศบาล

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นชายที่ประกอบ อาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพนี้เป็นลูกจ้าง เอกชนก่อนย้ายสูงกว่าสถานภาพทำงานอื่น ๆ คือ ร้อยละ ๒๔.๔ ใน ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงเป็นลูกจ้าง รัฐบาลสูงกว่าสถานภาพทำงานอื่น ๆ คือ ร้อยละ ๓๔.๑ นอกจากนั้นยังพบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายซึ่งเป็นผู้ไม่มีงานทำก่อนย้ายมีเพียงร้อยละ ๑๔.๔ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงเป็นผู้ไม่มีงานทำถึงร้อยละ ๓๒.๖ สำหรับนอกเขตเทศบาลนั้น ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น ลูกจ้างรัฐบาลก่อนย้าย ดังที่กล่าวมาแล้วยังพบว่า เป็นลูกจ้าง เอกชนถึงร้อยละ ๒๓.๕ และเมื่อแยกเป็นผู้ย้าย ถิ่นชายและหญิงแล้ว ก็พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นลูกจ้าง รัฐบาล ร้อยละ ๓๖.๔ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิง กลับพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีงานทำก่อนย้าย คือ ร้อยละ ๕๐.๐

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพ เสถียรนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่มีงานทำ ก่อนย้าย คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๓๔.๔ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๓๘.๕ สำหรับนอกเขตเทศบาลนี้ จะสังเกตเห็นว่า มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวฯใกล้เคียงกันผู้ไม่มีงานทำ คือ ร้อยละ ๓๓.๓ และ ๓๘.๕ ตามลำดับ

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นชายที่ประกอบ อาชีพในกลุ่มอาชีพ เสถียรนี้เป็นผู้ไม่มีงานทำก่อนย้ายสูงกว่าสถานภาพทำงานอื่น ๆ คือร้อยละ ๒๗.๖ ส่วน ผู้ย้ายถิ่นหญิงก็เป็นผู้ไม่มีงานทำสูงกว่าสถานภาพอื่นเช่นกัน คือร้อยละ ๕๒.๑ สำหรับนอกเขตเทศบาล พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายมีอัตราส่วนของผู้ทำงานให้ครอบครัวฯก่อนย้ายเท่ากับผู้ไม่มีงานทำ คือร้อยละ ๓๐.๐ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงปรากฏว่าเป็นผู้ไม่มีงานทำก่อนย้ายสูงถึงร้อยละ ๕๐.๐

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๐, ๗๓.๑, ๓๔.๒, ๖๐.๖ และ ๖๘.๑ ตามลำดับ สำหรับในเขตเทศบาล และร้อยละ ๔๘.๕, ๔๖.๓, ๓๓.๓, ๖๗.๑ และ ๖๔.๘ ตามลำดับ สำหรับนอกเขตเทศบาล

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นชายที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง เป็นอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าสถานภาพทำงานก่อนย้ายอื่น ๆ แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่าในบางกลุ่มอาชีพมีการกระจายของสถานภาพทำงานอื่น ๆ ก่อนย้าย ในอัตราส่วนร้อยละที่ใกล้เคียงกัน เช่น กลุ่มอาชีพค้าขาย และกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม

สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิงที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ ก็มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง ในอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าสถานภาพทำงานก่อนย้ายอื่น ๆ เช่นเดียวกับผู้ย้ายถิ่นชาย นอกจากกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ซึ่งปรากฏว่าร้อยละ ๕๐.๐ เป็นผู้ไม่มีงานทำก่อนย้าย

สำหรับนอกเขตเทศบาล พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย ร้อยละ ๕๐.๐ เป็นผู้ทำงานส่วนตัวก่อนย้าย และร้อยละ ๓๕.๗ เป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้างก่อนย้าย ซึ่งกลับกันกับที่พบในเขตเทศบาล และในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ปรากฏว่าผู้ย้ายถิ่นชายเป็นลูกจ้างเอกชนและผู้ทำงานให้ครอบครัวก่อนย้ายในอัตราส่วนร้อยละเท่ากัน คือ ๓๕.๕ ในกลุ่มอาชีพบริการ พบว่าผู้ย้ายถิ่นชายเป็นลูกจ้างเอกชนก่อนย้ายในอัตราส่วนร้อยละสูงกว่าสถานภาพทำงานก่อนย้ายอื่น ๆ คือร้อยละ ๔๐.๐

ผู้ย้ายถิ่นหญิงที่ประกอบอาชีพปัจจุบันในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพทำงานก่อนย้ายเป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับค่าจ้าง คือ ร้อยละ ๕๗.๕, ๘๐.๐, ๗๕.๐ และ ๗๐.๘ ตามลำดับ

โดยสรุป พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ เป็นผู้มีอาชีพเกษตรกรรมก่อนย้าย เป็นส่วนใหญ่ และในขณะที่เดียวกันก็มีสถานภาพทำงานก่อนย้าย เป็นผู้ทำงานให้ครอบครัวโดยไม่ได้รับ ค่าจ้างเป็นส่วนใหญ่ด้วย

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่จะมีสถานภาพทำงาน ก่อนย้ายเป็นลูกจ้างรัฐบาล รองลงมาคือลูกจ้างเอกชน แต่ในกลุ่มอาชีพเสมียนนั้นปรากฏว่า ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ไม่มีงานทำมาก่อน

ตารางที่ ๑๕ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน สถานภาพทำงานก่อนย้าย และ เพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล							นอกเขตเทศบาล						
	สถานภาพทำงานก่อนย้าย							สถานภาพทำงานก่อนย้าย						
	นายจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล	ลูกจ้าง เอกชน	ทำงาน ส่วนตัว	ทำงานให้ ครอบครัว	ไม่มี งานทำ	รวม	นายจ้าง	ลูกจ้าง รัฐบาล	ลูกจ้าง เอกชน	ทำงาน ส่วนตัว	ทำงานให้ ครอบครัว	ไม่มี งานทำ	รวม
รวมชายหญิง														
อาชีพปัจจุบัน														
วิชาชีพ บริหาร	๕.๕	๒๕.๒	๒๕.๕	๘.๗	๑๕.๐	๒๑.๓	(๑๐๒๗)	๑๑.๘	๓๕.๓	๒๓.๕	๑๑.๘	-	๑๗.๖	(๑๐๑๗)
สมิยน	-	๑๘.๙	๒๕.๐	๕.๙	๑๖.๕	๓๕.๘	(๑๐๑๖)	-	๑๑.๑	๑๖.๗	-	๓๓.๓	๓๘.๙	(๑๐๑๖)
อาชีพ	-	-	๑๖.๑	๑๙.๙	๔๔.๐	๒๐.๑	(๑๐๑๖)	-	-	๖.๑	๒๗.๓	๔๘.๕	๑๘.๒	(๑๐๑๖)
เกษตรกรรม	-	๑.๙	๑.๙	๑๓.๕	๗๓.๑	๙.๖	(๑๐๑๖)	-	-	๒๙.๓	๑๕.๖	๔๖.๓	๙.๘	(๑๐๑๖)
นส่ง คมนาคม	-	๘.๘	๑๙.๒	๒๕.๗	๓๕.๒	๑๒.๑	(๑๐๑๖)	-	๑๑.๑	๒๕.๙	๑๘.๕	๓๓.๓	๑๑.๑	(๑๐๑๖)
่าง กรรมกร	-	๐.๘	๑๒.๙	๘.๘	๖๐.๖	๑๖.๙	(๑๐๑๖)	-	๐.๒	๑๒.๘	๖.๒	๖๗.๑	๑๓.๘	(๑๐๑๖)
บริการ	-	๐.๖	๖.๕	๖.๓	๖๘.๑	๑๖.๖	(๑๐๑๖)	-	๐.๗	๙.๗	๖.๙	๖๕.๘	๑๗.๙	(๑๐๑๖)
รวม	(๐.๑)	(๒๑๒๘)	(๑๐๑๖)	(๑๕๙๙)	(๑๙๙๖)	(๑๑๑๖)	(๑๐๑๖)	(๐.๒)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๐๑๖)
ชาย														
วิชาชีพ บริหาร	๖.๒	๑๗.๓	๒๘.๕	๑๓.๖	๑๙.๘	๑๕.๘	(๑๐๑๖)	๑๖.๒	๓๖.๕	๒๗.๓	๑๖.๒	-	-	(๑๐๑๖)
สมิยน	-	๒๐.๗	๒๕.๐	๕.๒	๒๑.๖	๒๗.๖	(๑๐๑๖)	-	๒๐.๐	๒๐.๐	-	๓๐.๐	๓๐.๐	(๑๐๑๖)
อาชีพ	-	-	๒๐.๒	๒๘.๕	๓๕.๘	๑๕.๖	(๑๐๑๖)	-	-	-	๕๐.๐	๓๕.๗	๑๕.๓	(๑๐๑๖)
เกษตรกรรม	-	๒.๓	๒.๓	๑๕.๙	๗๐.๕	๙.๑	(๑๐๑๖)	-	-	๓๕.๕	๑๖.๑	๓๕.๕	๑๒.๙	(๑๐๑๖)
นส่ง คมนาคม	-	๙.๑	๑๙.๒	๒๖.๖	๓๕.๓	๑๐.๘	(๑๐๑๖)	-	๑๑.๑	๒๕.๙	๑๖.๕	๓๓.๓	๑๑.๑	(๑๐๑๖)
่าง กรรมกร	-	๑.๑	๑๓.๑	๙.๕	๕๙.๒	๑๗.๑	(๑๐๑๖)	-	-	๑๗.๖	๘.๐	๕๘.๘	๑๕.๖	(๑๐๑๖)
บริการ	-	๖.๐	๑๒.๓	๑๓.๐	๕๒.๒	๑๖.๖	(๑๐๑๖)	-	๖.๗	๔๐.๐	๓๓.๓	๑๓.๓	๖.๗	(๑๐๑๖)
รวม	(๐.๕)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๐๑๖)	(๐.๕)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๐๑๖)
หญิง														
วิชาชีพ บริหาร	๕.๓	๓๙.๑	๑๗.๕	-	๖.๕	๓๒.๖	(๑๐๑๖)	-	๓๓.๓	๑๖.๗	-	-	๕๐.๐	(๑๐๑๖)
สมิยน	-	๑๕.๖	๒๕.๐	๕.๒	๕.๒	๕๒.๑	(๑๐๑๖)	-	-	๑๒.๕	-	๓๗.๕	๕๐.๐	(๑๐๑๖)
อาชีพ	-	-	๑๒.๙	๑๓.๒	๕๐.๕	๒๓.๖	(๑๐๑๖)	-	-	๑๐.๕	๑๐.๕	๕๗.๙	๒๑.๑	(๑๐๑๖)
เกษตรกรรม	-	-	-	-	๘๗.๕	๑๒.๕	(๑๐๑๖)	-	-	๑๐.๐	๑๐.๐	๘๐.๐	-	(๑๐๑๖)
นส่ง คมนาคม	-	-	๒๐.๐	-	๓๐.๐	๕๐.๐	(๑๐๑๖)	-	-	-	-	-	-	(๑๐๑๖)
่าง กรรมกร	-	-	๑๒.๓	๗.๒	๖๓.๙	๑๖.๖	(๑๐๑๖)	-	๐.๓	๘.๒	๕.๕	๗๕.๐	๑๒.๐	(๑๐๑๖)
บริการ	-	๐.๐	๕.๘	๕.๕	๖๙.๘	๑๖.๘	(๑๐๑๖)	-	-	๖.๒	๓.๘	๗๐.๘	๑๙.๒	(๑๐๑๖)
รวม	(๐.๑)	(๒๖)	(๑๐๑๖)	(๒๓๙)	(๒๙๙๖)	(๑๑๑๖)	(๑๐๑๖)	-	(๐.๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๑๑๖)	(๑๐๑๖)

ลักษณะทางสังคม

การศึกษาทั่วไปพบว่า ผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ มีเงื่อนไขในลักษณะทางด้านสังคมแตกต่างกัน ลักษณะทางด้านสังคมก็เช่น ระดับการศึกษา ประสบการณ์ต่าง ๆ เป็นต้น สำหรับการศึกษาคั้งนี้ ลักษณะทางสังคมที่จะนำมากล่าวคือระดับการศึกษาของผู้ย้ายถิ่น ประสบการณ์เกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย ภาคที่เกิด ฯลฯ

๑. ระดับการศึกษาของผู้ย้ายถิ่น

จากการศึกษาของกิตติ อธิวิทย์ เกี่ยวกับผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพสำคัญในเขตเมืองของประเทศไทย พบว่า ในเขตนครหลวง (กรุงเทพฯ - ธนบุรี) ส่วนใหญ่กลุ่มพนักงานขายและกลุ่มเกษตรกร จะมีระดับการศึกษาต่ำ คือ ผู้ที่ไม่ได้เรียนหนังสือเลย คิดร้อยละ ๓๘.๓ และ ๓๓.๓ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑ ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ คิดเพียงร้อยละ ๓๕.๒ และ ๔๕.๕ ตามลำดับ สำหรับกลุ่มวิชาชีพและบริหาร กลุ่มข้าราชการและทหาร และกลุ่มเสมียน นั้น ส่วนใหญ่จะมีระดับการศึกษาสูง กล่าวคือ ผู้ที่สำเร็จการศึกษาสูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓ ขึ้นไป คิดร้อยละ ๖๔.๘, ๔๗.๖ และ ๓๓.๔ ของแต่ละกลุ่มอาชีพดังกล่าว^๑

สำหรับผลการศึกษาคั้งนี้ (ตารางที่ ๑๖) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือในเขตเทศบาลมีร้อยละ ๔๒.๕ รองลงมาเป็นผู้จบระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๒๗.๖ จบระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ ๒๐.๕ และผู้ไม่เคยเรียน ร้อยละ ๑.๖ สำหรับนอกเขตเทศบาล พบว่า เป็นผู้จบการศึกษาระดับอุดมศึกษาเท่ากับระดับมัธยมศึกษา คือร้อยละ ๔๑.๒ รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษา ร้อยละ ๑๗.๖ ในกลุ่มอาชีพนี้ปรากฏผู้ที่จบระดับประถมศึกษาอยู่พอสมควร และผู้ที่ไม่เคยเรียนอยู่บ้าง ทั้งนี้ อาจจะเนื่องจากกลุ่มอาชีพวิชาชีพของผู้ย้ายถิ่นนี้ ได้รวมอาชีพในลักษณะที่ใช้ความชำนาญสูงโดยไม่ต้องมีการศึกษามากนักไว้ด้วย เช่น ช่างเขียน ช่างปั้น ช่างแกะสลัก

^๑กิตติ อธิวิทย์, "ลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม และประชากร ของผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพสำคัญในเขตเมืองของประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต แผนกวิชาสังคมบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๑๗), หน้า ๕๘.

เป็นที่น่าสังเกตว่า สำหรับนอกเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มวิชาชีพบริหาร เป็นผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา เท่ากับระดับอุดมศึกษา คือร้อยละ ๔๑.๒ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง จะมีความแตกต่างกันคือ ผู้ย้ายถิ่นหญิง ส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษา คือร้อยละ ๖๖.๗ แต่ผู้ย้ายถิ่นชาย ส่วนใหญ่จะเป็นผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คือร้อยละ ๔๕.๕ การที่ผู้ย้ายถิ่นชายนอกเขตเทศบาล เป็นผู้มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ อาจจะเป็นเนื่องมาจากลักษณะอาชีพในกลุ่มนี้ได้รวมอาชีพบางชนิด เช่น ผู้อำนวยการหรือเจ้าของงานก่อสร้าง ผู้จัดการกิจการบริการไว้ด้วย ซึ่งโดยทั่วไปก็พบว่าผู้ชายเป็นผู้ทำมากกว่าผู้หญิง

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียน ส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คือในเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔ และนอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๐.๐ นอกจากนี้ยังพบว่าในกลุ่มอาชีพนี้ปรากฏผู้จบระดับประถมศึกษามากพอสมควร ซึ่งอาจจะเป็นเพราะอาชีพในกลุ่มเสมียนนี้มีหลายประเภทที่ซึ่งต้องการความรู้ความสามารถต่างกัน บางชนิดอาจไม่ต้องการระดับการศึกษาสูงนัก เพียงแต่มีประสบการณ์บ้างก็สามารถประกอบอาชีพนี้ได้

ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๕ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๖๕.๗ เป็นที่น่าสังเกตว่าในกลุ่มอาชีพนี้ได้ปรากฏผู้มีการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพียงเล็กน้อย คือ ๑.๐ ในเขตเทศบาล และไม่พบว่ามีในนอกเขตเทศบาล และสำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๔.๒ และนอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๒.๗ ในกลุ่มอาชีพนี้ได้ปรากฏผู้ที่จบมัธยมศึกษาจำนวนร้อยละ ๕.๘ ในเขตเทศบาล แต่ไม่พบในนอกเขตเทศบาล

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม อาชีพช่าง กรรมกร และอาชีพบริการ ส่วนใหญ่ผู้จบการศึกษาระดับประถมศึกษา โดยในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๕, ๘๘.๐ และ ๘๓.๓ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๒, ๘๑.๒ และ ๘๓.๑ ตามลำดับ

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ระดับการศึกษาส่วนใหญ่จะปรากฏในลักษณะเดียวกับแต่ละกลุ่มอาชีพในส่วนรวมชายหญิง จะมีความแตกต่างกันบ้างในระดับการศึกษาอันดับรองลงมา ในบางกลุ่มอาชีพ

ตารางที่ ๑๖ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน ระดับการศึกษา และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล								นอกเขตเทศบาล							
	ระดับการศึกษา								ระดับการศึกษา							
	ไม่เคย เรียน	เรียน แต่ไม่จบ ป.๔	จบ ประถม ศึกษา	จบ มัธยม ศึกษา	จบ อุดม ศึกษา	อื่น ๆ	ไม่ทราบ	รวม	ไม่เคย เรียน	เรียน แต่ไม่จบ ป.๔	จบ ประถม ศึกษา	จบ มัธยม ศึกษา	จบ อุดม ศึกษา	อื่น ๆ	ไม่ทราบ	รวม
รวมชายหญิง																
ชาย																
หญิง																
รวม																

๒. ภาคที่เกิด

ผลการศึกษาคั้งนี้พบว่า ในเขตเทศบาล (ตารางที่ ๑๗) ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน กลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗, ๔๕.๗, ๔๔.๖ และ ๔๔.๓ ตามลำดับ ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ร้อยละ ๖๕.๔, ๕๐.๐ และ ๗๒.๗ ตามลำดับ

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ปรากฏว่า ผู้ย้ายถิ่นชายที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน กลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗, ๔๕.๗, ๕๑.๔ และ ๔๔.๔ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๖, ๕๑.๒ และ ๕๔.๒ ตามลำดับ

สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิงที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน กลุ่มอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดในภาคกลาง คิดเป็นร้อยละ ๔๕.๗, ๔๕.๔ และ ๔๔.๒ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐, ๔๗.๕ และ ๗๔.๔ ตามลำดับ ส่วนกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม มีอัตราส่วนร้อยละของภาคที่เกิดในภาคกลางเท่ากับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือร้อยละ ๔๐.๐

สำหรับนอกเขตเทศบาล (ตารางที่ ๑๗) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในแต่ละกลุ่มอาชีพ มีอัตราส่วนของภาคที่เกิดในภาคต่าง ๆ คล้ายคลึงกับที่พบในเขตเทศบาล นอกจากบางกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่าผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงที่ประกอบอาชีพในหลายกลุ่มอาชีพ มีอัตราส่วนของภาคที่เกิดในลักษณะเดียวกัน นอกจากกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ซึ่งไม่มีตัวอย่างของหญิงที่จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบ และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ซึ่งผู้ย้ายถิ่นชายมี

ภาคที่เกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ คือ ร้อยละ ๔๘.๔ ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงเกิดในภาคกลาง ร้อยละ ๔๐.๐ และกลุ่มอาชีพบริการ ซึ่งผู้ย้ายถิ่นชายที่เกิดอยู่ในภาคกลางเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๔๖.๗ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๗๒.๓

โดยสรุปจะเห็นว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เกิดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งเมื่อแยกออกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วก็จะพบในลักษณะเดียวกันเกือบทุกกลุ่มอาชีพ สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม พบว่า ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นผู้มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ แต่นอกเขตเทศบาลส่วนใหญ่กลับเป็นผู้มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคกลาง

นอกจากนี้ยังได้พบว่า ในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร มีอัตราส่วนร้อยละของผู้ที่มีภาคที่เกิดอยู่ในภาคใต้สูงกว่าภาคตะวันออกเฉียงเหนือเล็กน้อย กับทั้งได้พบว่าในกลุ่มอาชีพนี้มีที่เกิดในต่างประเทศอยู่บ้าง

ตารางที่ ๑๗ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน ภาคที่เกิด และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล							นอกเขตเทศบาล						
	ภาคที่เกิด							ภาคที่เกิด						
	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค เหนือ	ภาคใต้	ต่าง ประเทศ	ไม่ทราบ	รวม	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค เหนือ	ภาคใต้	ต่าง ประเทศ	ไม่ทราบ	รวม
รวมชายหญิง														
อาชีพปัจจุบัน	๔๕.๗	๑๗.๑	๗.๕	๑๓.๔	๑๕.๒	-	(๑๑๒๗.๐)	๖๕.๗	๒๕.๕	-	๕.๕	-	-	(๑๐๐.๗)
สมาชิก	๔๕.๗	๒๖.๗	๑๕.๖	๑๑.๐	๑.๗	-	(๑๐๑๑๐.๐)	๕๕.๖	๒๗.๗	๕.๖	๑๑.๑	-	-	(๑๐๐๐.๐)
อาชีพ	๔๕.๖	๓๑.๕	๗.๗	๗.๕	๑.๒	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๗๗.๗	๕.๑	๑๒.๑	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
เกษตรกร	๑๓.๕	๖๕.๕	๒๑.๒	-	-	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๕๓.๗	๓๖.๖	๕.๗	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
นสง คมนาคม	๔๔.๓	๔๓.๐	๕.๗	๒.๖	-	๐.๓	(๑๐๐๐๐.๐)	๔๔.๕	๕๕.๕	๓.๕	๕.๕	-	-	(๑๐๐๐.๐)
าง กรรมกร	๓๒.๗	๕๐.๐	๑๓.๕	๓.๕	๐.๑	๐.๐	(๑๐๐๐๐.๐)	๓๐.๐	๖๐.๑	๕.๗	๒.๑	-	-	(๑๐๐๐.๐)
บริการ	๑๖.๑	๗๒.๗	๗.๖	๒.๕	-	๐.๐	(๑๐๐๐๐.๐)	๒๐.๗	๖๗.๓	๗.๓	๒.๗	-	-	(๑๐๐๐.๐)
รวม	(๑,๗๖๐.๒๗.๓)	(๓,๗๗๖.๕)	(๖๐๕.๐)	(๒๕๓.๗)	(๐.๒๕)	(๐.๐)	(๖,๐๕๕.๑)	(๒๕๖.๐)	(๕๖๑.๐)	(๕.๐)	(๒.๒)	-	-	(๑,๐๕๕.๐)
ชาย														
อาชีพปัจจุบัน	๔๕.๗	๑๕.๗	๓.๗	๕.๕	๒๑.๐	-	(๑๐๐๐.๐)	๕๕.๕	๓๖.๕	-	๕.๑	-	-	(๑๐๐๐.๐)
สมาชิก	๔๕.๗	๓๑.๕	๑๒.๑	๗.๖	๑.๗	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๖๐.๐	๒๐.๐	๑๐.๐	๑๐.๐	-	-	(๑๐๐๐.๐)
อาชีพ	๕๑.๕	๒๖.๖	๕.๒	๑๑.๕	๑.๕	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๗๑.๕	๑๕.๓	๑๕.๓	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
เกษตรกร	๑๕.๕	๖๓.๖	๒๐.๕	-	-	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๕๑.๕	๕๗.๕	๕.๗	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
นสง คมนาคม	๔๔.๕	๔๓.๑	๕.๗	๒.๕	-	๐.๓	(๑๐๐๐๐.๐)	๔๕.๕	๕๕.๕	๓.๕	๕.๕	-	-	(๑๐๐๐.๐)
าง กรรมกร	๓๒.๕	๕๑.๒	๑๒.๗	๓.๐	๐.๑	๐.๑	(๑๐๐๐๐.๐)	๒๕.๒	๖๕.๗	๕.๖	๒.๓	-	-	(๑๐๐๐.๐)
บริการ	๓๕.๒	๕๕.๒	๖.๓	๕.๓	-	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๕๖.๗	๓๓.๓	๖.๗	๑๓.๓	-	-	(๑๐๐๐.๐)
รวม	(๕๖๕.๖)	(๑,๒๕๓.๐)	(๑๒๕.๖)	(๕๑๑.๑)	(๐.๒๕)	(๐.๑)	(๒,๖๕๕.๕)	(๓๑๓.๐)	(๕๗๕.๕)	(๕.๐)	(๓.๒)	-	-	(๑,๐๕๕.๐)
หญิง														
อาชีพปัจจุบัน	๔๕.๗	๑๕.๒	๑๗.๕	๑๕.๖	๒.๒	-	(๑๐๐๐.๐)	๗๓.๓	๑๖.๗	-	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
สมาชิก	๔๕.๗	๑๕.๖	๒๐.๗	๑๖.๗	๒.๑	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๕๐.๐	๓๗.๕	-	๑๒.๕	-	-	(๑๐๐๐.๐)
อาชีพ	๔๗.๒	๓๖.๑	๗.๖	๖.๑	๑.๑	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๗๕.๒	๕.๓	๑๐.๕	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
เกษตรกร	-	๗๕.๐	๒๕.๐	-	-	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๕๐.๐	-	๑๐.๐	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
นสง คมนาคม	๔๐.๐	๔๐.๐	๑๐.๐	๑๐.๐	-	-	(๑๐๐๐๐.๐)	-	-	-	-	-	-	(๑๐๐๐.๐)
าง กรรมกร	๓๒.๕	๕๗.๕	๑๕.๕	๕.๗	-	-	(๑๐๐๐๐.๐)	๓๕.๕	๕๕.๗	๕.๕	๑.๕	-	-	(๑๐๐๐.๐)
บริการ	๑๕.๐	๗๕.๗	๗.๕	๒.๓	-	๐.๐	(๑๐๐๐๐.๐)	๑๗.๗	๗๒.๓	๗.๕	๑.๕	-	-	(๑๐๐๐.๐)
รวม	(๗๕๑.๒๐.๗)	(๒,๕๗๓.๑)	(๓๕๕.๕)	(๑๓๒.๑)	(๐.๕)	(๐.๑)	(๓,๗๕๖.๐)	(๑๖๖.๕)	(๒๗๕.๕)	(๕.๐)	(๑.๕)	-	-	(๑,๐๕๕.๐)

๓. ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

เป็นที่ทราบกันว่า กรุงเทพมหานครเป็นเมืองที่มีปัจจัยดึงดูดให้คนจากภาคต่าง ๆ ย้ายเข้ามาอาศัยอยู่มาก จากการวิเคราะห์สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ. ๒๕๑๓ พบว่า กระแสการย้ายถิ่นระหว่างภาคที่ใหญ่ที่สุด ได้แก่ การย้ายจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือไปยังภาคกลาง ผู้ย้ายถิ่นมากกว่าครึ่งได้มาตั้งภูมิลำเนาในจังหวัดพระนครและธนบุรี ส่วนที่เหลือได้ย้ายไปอยู่อาศัยในจังหวัดอื่นในภาคกลาง^๑ และจากการศึกษาของ สุรศักดิ์ ศิริไพบุลย์สินธ์ พบว่า กรุงเทพ-ธนบุรี มีประชากรจากภาคตะวันออกเฉียงเหนือย้ายถิ่นเข้ามาที่มากที่สุดจำนวนทั้งสิ้น ๖๗,๐๐๐ คน หรือมีสัดส่วนมากกว่า ๑ ใน ๓ ของประชากรของภาคนี้ที่ย้ายถิ่นไปยังต่างภาค^๒ และกรุงเทพ-ธนบุรี ได้ประชากรเพิ่มสุทธิจากการย้ายถิ่นจากภาคต่าง ๆ สูงสุดของประเทศ จำนวนทั้งสิ้น ๑๗๐,๐๐๐ คน^๓

ผลการศึกษาเรื่องนี้ (ตารางที่ ๑๔) พบว่า ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน และกลุ่มอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่เป็นผู้อาศัยอยู่ในภาคกลางก่อนย้ายเข้ากรุงเทพมหานคร คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๘, ๔๘.๒ และ ๔๗.๘ ตามลำดับ สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม มีอัตราส่วนร้อยละของผู้อาศัยอยู่ในภาคกลางก่อนย้ายร้อยละ ๔๖.๓ ใกล้เคียงกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อนย้าย คือ ร้อยละ ๔๒.๓ ส่วนผู้ย้ายถิ่น

^๑เฟรด อาร์โนลด์ และสุภาณี บุญประเทือง, สำมะโนประชากรและเคหะ พ.ศ.๒๕๑๓ การย้ายถิ่น, หน้า ๑๒.

^๒สุรศักดิ์ ศิริไพบุลย์สินธ์, "ความสัมพันธ์ระหว่างการย้ายถิ่นกับการกระจายประชากรในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๐๓ - ๒๕๑๓" (วิทยานิพนธ์ ปริญญาโทบริหารธุรกิจ แผนกวิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๑), หน้า ๘๑.

^๓เรื่องเดียวกัน, หน้า ๘๒.

ที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่ เป็นผู้อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อนย้าย คือ ร้อยละ ๖๓.๕, ๔๙.๑ และ ๗๑.๘ ตามลำดับ

เมื่อแยกศึกษาเป็นชายและหญิงแล้วจะเห็นว่าเป็นไปในลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน กลุ่มอาชีพค้าขาย ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลางก่อนย้าย คือ ผู้ย้ายถิ่นชาย คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔, ๔๙.๑, ๔๖.๘ ตามลำดับ และผู้ย้ายถิ่นหญิงร้อยละ ๕๖.๕, ๔๕.๘, ๔๘.๖ ตามลำดับ

ผู้ย้ายถิ่นชายประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อนย้าย คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๔, ๕๐.๑, ๕๔.๘ ตามลำดับ ส่วนผู้ย้ายถิ่นหญิงคิดเป็นร้อยละ ๗๕.๐, ๔๗.๑, ๗๓.๗ ตามลำดับ ส่วนผู้ที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายอาศัยอยู่ในภาคกลางก่อนย้าย ร้อยละ ๔๖.๕ ใกล้เคียงกับภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งมีร้อยละ ๔๒.๑ ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อนย้าย ร้อยละ ๕๐.๐

สำหรับนอกเขตเทศบาลก็มีลักษณะคล้ายคลึงกับ ในเขตเทศบาลยกเว้นในกลุ่มอาชีพเสมียน กลุ่มอาชีพเกษตรกรรมและกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ซึ่งพบว่า มีความแตกต่างกันบ้าง

โดยสรุป ผู้ย้ายถิ่นที่ย้ายเข้ามาประกอบอาชีพในเขตกรุงเทพมหานครในลักษณะอาชีพที่ใช้ความรู้ความสามารถหรือมีระดับการศึกษาสูง คือ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในภาคกลางก่อนย้าย เช่นเดียวกับกลุ่มอาชีพค้าขาย ส่วนลักษณะอาชีพที่ใช้แรงงาน ไม่ว่าจะเป็นชนิดหนักหรือเบา คือ กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือก่อนย้าย ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นชายที่อาศัยอยู่นอกเขตเทศบาล ที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการ พบว่า อาศัยอยู่ในภาคกลางก่อนย้ายมากกว่าภาคอื่น ๆ

สำหรับผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง และคมนาคม จะปรากฏอัตราส่วนร้อยละสูงสุดสลับกันหรือเท่ากันระหว่างภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และเกือบทุกกลุ่มอาชีพ นอกจากกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ที่พบว่า ผู้ย้ายถิ่นอาศัยอยู่ในภาคใต้ก่อนย้ายน้อยที่สุด (ไม่นับต่างประเทศ) ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่อาศัยอยู่ในต่างประเทศก่อนย้าย จะปรากฏว่าอยู่ในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และส่วนใหญ่จะเป็นผู้ย้ายถิ่นชาย

ตารางที่ ๑๘ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล							นอกเขตเทศบาล						
	ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย							ภาคที่อยู่อาศัยก่อนย้าย						
	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค เหนือ	ภาคใต้	ต่าง ประเทศ	ไม่ทราบ	รวม	ภาค กลาง	ภาค ตะวันออก เฉียงเหนือ	ภาค เหนือ	ภาคใต้	ต่าง ประเทศ	ไม่ทราบ	รวม
รวมชายหญิง														
อาชีพปัจจุบัน														
วิชาชีพ บริหาร	๔๘.๘	๑๗.๓	๙.๔	๑๑.๘	๑๒.๖	-	(๑๒๗ ๑๐๐.๐)	๕๘.๘	๑๗.๖	๕.๙	๑๗.๖	-	-	(๑๐๐.๐)
สมิยน	๔๘.๒	๒๕.๖	๑๕.๐	๙.๘	๒.๔	-	(๑๐๐.๐)	๒๗.๘	๓๘.๙	๑๑.๑	๒๒.๒	-	-	(๑๐๐.๐)
อาชขาย	๔๗.๘	๓๓.๙	๙.๐	๙.๔	๐.๖	๐.๒	(๑๐๐.๐)	๗๕.๘	๙.๑	๑๕.๒	-	-	-	(๑๐๐.๐)
เกษตรกรกรรม	๑๗.๓	๖๓.๕	๑๙.๒	-	-	-	(๑๐๐.๐)	๕๖.๑	๓๕.๑	๙.๘	-	-	-	(๑๐๐.๐)
นสง คมนาคน	๔๖.๓	๔๒.๓	๙.๘	๒.๓	๐.๓	-	(๑๐๐.๐)	๓๓.๓	๕๑.๙	๗.๙	๗.๙	-	-	(๑๐๐.๐)
าง กรรมกร	๓๓.๖	๔๙.๑	๑๓.๖	๓.๕	-	-	(๑๐๐.๐)	๓๑.๐	๕๙.๖	๗.๘	๑.๖	-	-	(๑๐๐.๐)
ริการ	๑๖.๙	๗๑.๘	๙.๕	๒.๖	-	๐.๑	(๑๐๐.๐)	๒๓.๕	๖๙.๕	๙.๗	๑.๕	-	-	(๑๐๐.๐)
วม	(๑,๘๑๒ ๒๘.๑)	(๓,๖๗๓ ๕๗.๐)	(๖,๘๖) ๑๐.๗	(๒๔๑) ๓.๗	(๒๕) ๐.๔	(๐.๑)	(๖,๘๔๑ ๑๐๐.๐)	(๒๔๗) ๓๓.๑	(๕๐๔) ๕๖.๑	(๗๖) ๑.๑	(๒๑) ๒.๓	-	-	(๘๙๘ ๑๐๐.๐)
ชาย														
วิชาชีพ บริหาร	๔๔.๔	๑๙.๘	๖.๒	๑๑.๑	๑๘.๕	-	(๑๐๐.๐)	๕๕.๕	๒๗.๓	-	๑๘.๒	-	-	(๑๐๐.๐)
สมิยน	๔๙.๑	๒๘.๔	๑๒.๙	๗.๘	๑.๗	-	(๑๐๐.๐)	๓๐.๐	๓๐.๐	๒๐.๐	๒๐.๐	-	-	(๑๐๐.๐)
อาชขาย	๔๖.๘	๒๙.๘	๑๑.๙	๑๐.๖	๐.๙	-	(๑๐๐.๐)	๖๕.๓	๑๕.๓	๒๑.๕	-	-	-	(๑๐๐.๐)
เกษตรกรกรรม	๒๐.๕	๖๑.๔	๑๙.๒	-	-	-	(๑๐๐.๐)	๕๕.๒	๔๕.๒	๙.๗	-	-	-	(๑๐๐.๐)
นสง คมนาคน	๔๖.๕	๔๒.๑	๙.๑	๒.๐	๐.๓	-	(๑๐๐.๐)	๓๓.๓	๕๑.๙	๗.๙	๗.๙	-	-	(๑๐๐.๐)
าง กรรมกร	๓๓.๖	๕๐.๑	๑๓.๒	๓.๑	๐.๑	-	(๑๐๐.๐)	๒๖.๙	๖๕.๕	๗.๖	๑.๐	-	-	(๑๐๐.๐)
ริการ	๓๓.๙	๕๕.๘	๖.๖	๔.๗	-	-	(๑๐๐.๐)	๖๐.๐	๒๖.๗	๑๓.๓	-	-	-	(๑๐๐.๐)
วม	(๙๗๘) ๓๗.๐	(๑,๒๒๖) ๕๖.๕	(๓๑๐) ๑๑.๗	(๑๑๐) ๓.๒	(๒๑) ๐.๓	-	(๑,๒๕๙) ๑๐๐.๐	(๑๓๑) ๓๒.๐	(๒๓๙) ๕๗.๒	(๓๖) ๑.๑	(๒๒) ๒.๒	-	-	(๔๐๙) ๑๐๐.๐
หญิง														
วิชาชีพ บริหาร	๕๖.๕	๑๓.๐	๑๕.๒	๑๓.๐	๒.๒	-	(๑๐๐.๐)	๖๖.๗	-	๑๖.๗	๑๖.๗	-	-	(๑๐๐.๐)
สมิยน	๔๕.๘	๑๙.๘	๑๖.๗	๑๕.๖	๔.๒	-	(๑๐๐.๐)	๒๕.๐	๕๐.๐	-	๒๕.๐	-	-	(๑๐๐.๐)
อาชขาย	๔๘.๖	๓๗.๑	๖.๘	๖.๘	๐.๔	๐.๔	(๑๐๐.๐)	๙๕.๒	๕.๓	๑๐.๕	-	-	-	(๑๐๐.๐)
เกษตรกรกรรม	-	๗๕.๐	๒๕.๐	-	-	-	(๑๐๐.๐)	๙๐.๐	-	๑๐.๐	-	-	-	(๑๐๐.๐)
นสง คมนาคน	๔๐.๐	๕๐.๐	-	๑๐.๐	-	-	(๑๐๐.๐)	-	-	-	-	-	-	(๑๐๐.๐)
าง กรรมกร	๓๓.๗	๔๗.๑	๑๕.๗	๕.๖	-	-	(๑๐๐.๐)	๓๕.๘	๕๕.๑	๗.๙	๒.๒	-	-	(๑๐๐.๐)
ริการ	๑๕.๐	๗๗.๗	๙.๗	๒.๕	-	๐.๑	(๑๐๐.๐)	๑๙.๒	๗๐.๐	๙.๒	๑.๕	-	-	(๑๐๐.๐)
วม	(๘๓๔) ๒๒.๐	(๒,๕๔๗) ๖๕.๕	(๓๗๖) ๙.๙	(๑๓๑) ๓.๕	(๐.๑) ๐.๑	(๐.๑)	(๓,๗๙๖) ๑๐๐.๐	(๑๖๖) ๓๓.๙	(๒๗๐) ๕๕.๒	(๘๑) ๑.๑	(๑๒) ๒.๕	-	-	(๔๘๙) ๑๐๐.๐

๔. เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ ๑๔) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียน ซึ่งเป็นอาชีพที่ใช้ความรู้ความสามารถหรือมีระดับการศึกษาสูง พอสมควร ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตเมืองก่อนย้าย คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๔ และ ๕๕.๕ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๗ และ ๖๑.๑ ตามลำดับ และในสองกลุ่มอาชีพนี้ปรากฏผู้อาศัยอยู่ในต่างประเทศก่อนย้าย ร้อยละ ๑๒.๖ และร้อยละ ๒.๔ ตามลำดับ ส่วนนอกเขตเทศบาลทุกกลุ่มอาชีพไม่ปรากฏผู้อาศัยอยู่ในต่างประเทศก่อนย้ายเข้ากรุงเทพมหานคร

เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง ปรากฏในลักษณะเดียวกันทั้งในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาล ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นชายนอกเขตเทศบาลเฉพาะกลุ่มอาชีพเสมียนที่มีอัตราส่วนร้อยละของเขตที่อยู่อาศัยในเขตเมืองและเขตชนบทก่อนย้ายเท่ากัน คือร้อยละ ๕๐.๐ และเฉพาะในเขตเทศบาลปรากฏผู้อาศัยอยู่ในต่างประเทศก่อนย้าย คือ ผู้ย้ายถิ่นชายมีร้อยละ ๑๘.๕ และ ๑.๗ผู้ย้ายถิ่นหญิงมีร้อยละ ๒.๒ และ ๔.๒ ลักษณะเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากลักษณะของอาชีพในแต่ละกลุ่มอาชีพ กล่าวคือ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มเสมียนเป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ความสามารถหรือระดับการศึกษาสูงหรือการศึกษาพอสมควร ซึ่งคนในเขตเมืองมีข้อได้เปรียบกว่าคนในเขตชนบท จึงทำให้คนที่อาศัยอยู่ในเขตเมืองมีคุณสมบัติที่จะเข้ามาประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหารและเสมียนได้มากกว่าผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบท

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทก่อนย้าย คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๕, ๘๔.๖, ๗๒.๐, ๗๘.๕ และ ๘๒.๑ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาลคิดเป็นร้อยละ ๗๒.๗, ๗๕.๖, ๖๓.๐, ๗๔.๔ และ ๘๓.๔ ตามลำดับ ลักษณะเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มอาชีพเหล่านี้ เป็นอาชีพที่ไม่ต้องอาศัยการศึกษาในระดับที่สูงนัก อาศัยแรงงานบ้าง ประสบการณ์บ้าง หรือทุนทรัพย์บ้าง ดังนั้น ผู้ที่อาศัยอยู่ในเขตชนบทซึ่งส่วนใหญ่ประกอบประกอบอาชีพเกษตรกรรมก่อนย้ายก็สามารถประกอบอาชีพเหล่านี้ได้

เมื่อแยกพิจารณาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง ปรากฏลักษณะเดียวกันทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล คือ ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นหญิงนอกเขตเทศบาลในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ที่ไม่ปรากฏตัวอย่างที่จะนำมาศึกษาได้

จากลักษณะข้อมูลของเขตที่อยู่อาศัยก่อนย้ายดังกล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพที่ใช้ความรู้ความสามารถหรือมีระดับการศึกษาสูง ส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่อยู่อาศัยอยู่ในเขตเมืองก่อนย้าย ในขณะที่ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพที่มีลักษณะที่ใช้แรงงาน ส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในเขตชนบทก่อนย้าย

ตารางที่ ๑๔ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย และ เพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล				นอกเขตเทศบาล			
	เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย			รวม	เขตที่อยู่อาศัยก่อนย้าย			รวม
	ต่างประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท		ต่างประเทศ	เขตเมือง	เขตชนบท	
อาชีพปัจจุบัน								
รวมชายหญิง								
วิชาชีพ บริหาร	๑๒.๖	๕๕.๕	๓๑.๕	(๑๑๒๗)	-	๖๔.๗	๓๕.๓	(๑๐๐๑๑)
เสมียน	๒.๔	๕๕.๕	๔๒.๑	(๑๐๑๐๖)	-	๖๑.๑	๓๘.๙	(๑๐๐๐๐)
ค้าขาย	๐.๖	๓๒.๕	๖๖.๕	(๑๐๕๒๐)	-	๒๗.๓	๗๒.๗	(๑๐๐๐๐)
เกษตรกรรม	-	๑๕.๕	๘๕.๖	(๑๐๕๒๐)	-	๒๕.๔	๗๔.๖	(๑๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๓	๒๗.๗	๗๒.๐	(๑๐๐๐๐)	-	๓๗.๐	๖๓.๐	(๑๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	-	๒๑.๕	๗๘.๕	(๑๐๐๐๐)	-	๒๐.๑	๗๙.๙	(๑๐๐๐๐)
บริการ	-	๑๗.๕	๘๒.๑	(๑๐๐๐๐)	-	๑๖.๖	๘๓.๔	(๑๐๐๐๐)
รวม	(๐.๒๕)	(๑,๕๕๕)	(๕,๕๖๗)	(๖,๕๕๑)	-	(๑๕๕)	(๕,๖๕๕)	(๑๕,๕๕๑)
ชาย								
วิชาชีพ บริหาร	๑๘.๕	๕๐.๖	๓๐.๕	(๑๐๐๐๐)	-	๕๕.๕	๔๔.๕	(๑๐๐๐๐)
เสมียน	๑.๗	๕๓.๕	๔๕.๖	(๑๐๐๐๐)	-	๕๐.๐	๕๐.๐	(๑๐๐๐๐)
ค้าขาย	๐.๕	๓๕.๕	๖๕.๒	(๑๐๐๐๐)	-	๑๕.๓	๘๔.๗	(๑๐๐๐๐)
เกษตรกรรม	-	๑๘.๒	๘๑.๘	(๑๐๐๐๐)	-	๒๕.๖	๗๔.๔	(๑๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๓	๒๗.๕	๗๑.๗	(๑๐๐๐๐)	-	๓๗.๐	๖๓.๐	(๑๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	๐.๑	๒๐.๕	๗๙.๕	(๑๐๐๐๐)	-	๑๘.๕	๘๑.๕	(๑๐๐๐๐)
บริการ	-	๒๘.๖	๗๑.๕	(๑๐๐๐๐)	-	๓๓.๓	๖๖.๗	(๑๐๐๐๐)
รวม	(๐.๒๑)	(๒,๕๕๕)	(๕,๕๖๗)	(๖,๕๕๕)	-	(๑๕๕)	(๕,๖๕๕)	(๑๕,๕๕๕)
หญิง								
วิชาชีพ บริหาร	๒.๒	๖๕.๒	๓๒.๖	(๑๐๐๐๐)	-	๕๓.๓	๔๖.๗	(๑๐๐๐๐)
เสมียน	๕.๒	๖๐.๕	๓๕.๕	(๑๐๐๐๐)	-	๗๕.๐	๒๕.๐	(๑๐๐๐๐)
ค้าขาย	๐.๕	๓๑.๕	๖๘.๒	(๑๐๐๐๐)	-	๓๖.๖	๖๓.๔	(๑๐๐๐๐)
เกษตรกรรม	-	-	๑๐๐.๐	(๑๐๐๐๐)	-	๒๐.๐	๘๐.๐	(๑๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	-	๒๐.๐	๘๐.๐	(๑๐๐๐๐)	-	-	-	(๑๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	-	๒๓.๕	๗๖.๕	(๑๐๐๐๐)	-	๒๑.๒	๗๘.๘	(๑๐๐๐๐)
บริการ	-	๑๖.๗	๘๓.๓	(๑๐๐๐๐)	-	๑๕.๖	๘๔.๔	(๑๐๐๐๐)
รวม	(๐.๑)	(๗๖๗)	(๓,๐๒๕)	(๓,๗๖๖)	-	(๑๐๖)	(๓,๖๖๐)	(๓,๗๖๖)

๕. ประสบการณ์เกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร

ผลการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ ๒๐) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน ซึ่งเป็นอาชีพที่ใช้ความรู้ความสามารถหรือมีระดับการศึกษาสูง ส่วนใหญ่เคยอยู่กรุงเทพมหานครมาก่อน คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๔ และ ๖๔.๖ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔ และ ๖๖.๗ ตามลำดับ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชาย และหญิงก็ปรากฏลักษณะเดียวกันทั้งในเขตเทศบาล นอกเขตเทศบาล คือ ผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียน ส่วนใหญ่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ลักษณะเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากลักษณะของอาชีพ กล่าวคือ กลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียน ในที่นี้ส่วนใหญ่ประกอบด้วยอาชีพที่มีลักษณะที่ผู้ย้ายถิ่นน่าจะเคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน เช่น นางพยาบาล อาจจะเป็นผู้ที่เคยเรียนหรือ เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อนแล้วย้ายไปทำงานที่จังหวัดอื่น แล้วย้ายกลับเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานครอีกครั้งหนึ่งเช่นเดียวกับ ครู อาจารย์ นักดนตรี ข้าราชการฝ่ายบริหาร เสมียน พนักงานธนาคาร ฯลฯ จึงปรากฏว่าส่วนใหญ่ผู้ย้ายถิ่นในกลุ่มอาชีพนี้ เป็นผู้เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย และกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อนเช่นกัน คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๐.๔ และ ๕๔.๖ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาลร้อยละ ๔๗.๖ และ ๕๕.๖ ตามลำดับ เมื่อแยก เป็นผู้ย้ายถิ่นชาย และหญิงพบว่าทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล เฉพาะกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ผู้ย้ายถิ่นหญิง และชายส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นหญิงนอก เขตเทศบาลไม่ปรากฏตัวอย่างที่จะนำมาศึกษา สำหรับกลุ่มอาชีพค้าขายปรากฏลักษณะที่แตกต่างออกไป คือผู้ย้ายถิ่นชายในเขต เทศบาลส่วนใหญ่กลับเป็นผู้ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ร้อยละ ๕๔.๑ ขณะนอกเขตเทศบาล เป็นผู้เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อนและผู้ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน เท่ากัน คือร้อยละ ๕๐.๐

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๗.๔ และ ๖๐.๗ ตามลำดับ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๖๑.๔ และ ๖๑.๔ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง ปรากฏว่า

ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นชายในกลุ่มอาชีพบริการมีลักษณะต่างออกไป คือ ส่วนใหญ่เป็นผู้เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ลักษณะเช่นนี้อาจจะเนื่องมาจากกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร ซึ่งเป็นกลุ่มที่จัดว่าเป็นผู้ใช้แรงงานไม่ว่าชนิดหนักหรือเบา เช่น ช่างในขบวนการผลัดต่าง ๆ กรรมกรที่ใช้แรงงานทั้งหนักและเบา ผู้ย้ายถิ่นซึ่งส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรที่ย้ายเข้ามาเพื่อหางานทำในกรุงเทพมหานคร และไม่เคยอยู่ในกรุงเทพฯมาก่อน สามารถประกอบอาชีพนี้ได้ จึงปรากฏผู้ย้ายถิ่นในกลุ่มอาชีพนี้เป็นผู้ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการก็น่าจะอธิบายโดยใช้เหตุผลอย่างเดียวกับอาชีพช่าง กรรมกร ได้ อาชีพในกลุ่มนี้ก็เช่น หญิงรับใช้ คนเสิร์ฟอาหาร เป็นต้น แต่ก็เป็นที่น่าสังเกตว่า ผู้ย้ายถิ่นชายทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาลที่เข้ามาประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการแตกต่างออกไปโดยปรากฏว่าเป็นผู้เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อนเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากในกลุ่มอาชีพนี้มีหลายอาชีพที่ต้องได้รับการศึกษาในกรุงเทพมหานครมาก่อน เช่น อาชีพตำรวจ เป็นต้น สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน คือ ในเขตเทศบาล มีร้อยละ ๖๑.๕ นอกเขตเทศบาล มีร้อยละ ๖๕.๙ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงก็พบในลักษณะเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่เป็นผู้ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล

สรุปได้ว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร กลุ่มอาชีพเสมียน กลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน ส่วนกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ และกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยอยู่ในกรุงเทพมหานครมาก่อน

ตารางที่ ๒๐ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน ประสบการณ์เกี่ยวกับกรุงเทพมหานคร และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล			นอกเขตเทศบาล		
	ประสบการณ์เกี่ยวกับกรุงเทพฯ		รวม	ประสบการณ์เกี่ยวกับกรุงเทพฯ		รวม
	เคยอยู่ใน กทม. มาก่อน	ไม่เคยอยู่ใน กทม. มาก่อน		เคยอยู่ใน กทม. มาก่อน	ไม่เคยอยู่ใน กทม. มาก่อน	
อาชีพปัจจุบัน						
รวมชายหญิง						
วิชาชีพ บริหาร	๖๖.๕	๓๓.๑	(๑๑๒๗)	๘๒.๔	๑๗.๖	(๑๐๑๗)
เสมียน	๖๔.๖	๓๕.๔	(๑๑๑๖)	๖๖.๗	๓๓.๓	(๑๐๑๖)
ค้าขาย	๕๐.๔	๔๙.๖	(๑๐๐๐)	๕๗.๖	๔๒.๔	(๑๐๐๐)
เกษตรกรรม	๓๘.๕	๖๑.๕	(๑๐๐๐)	๓๔.๑	๖๕.๙	(๑๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๕๙.๖	๔๐.๔	(๑๑๑๖)	๕๕.๖	๔๔.๔	(๑๐๑๖)
ช่าง กรรมกร	๔๒.๖	๕๗.๔	(๑๑๑๖)	๓๘.๒	๖๑.๘	(๑๐๑๖)
บริการ	๓๙.๓	๖๐.๗	(๑๐๐๐)	๓๘.๖	๖๑.๔	(๑๐๐๐)
รวม	(๒,๗๕๕)	(๓,๖๔๒)	(๖,๔๙๗)	(๓,๖๖๖)	(๕,๕๓๒)	(๙,๒๐๐)
ชาย						
วิชาชีพ บริหาร	๗๑.๖	๒๘.๔	(๑๐๑๖)	๙๐.๕	๙.๕	(๑๐๑๖)
เสมียน	๖๔.๗	๓๕.๓	(๑๑๑๖)	๗๐.๐	๓๐.๐	(๑๐๑๖)
ค้าขาย	๕๙.๕	๔๐.๕	(๑๑๑๖)	๕๐.๐	๕๐.๐	(๑๐๑๖)
เกษตรกรรม	๔๐.๙	๕๙.๑	(๑๑๑๖)	๓๘.๗	๖๑.๓	(๑๐๑๖)
ขนส่ง คมนาคม	๕๙.๓	๔๐.๗	(๑๑๑๖)	๕๕.๖	๔๔.๔	(๑๐๑๖)
ช่าง กรรมกร	๔๔.๘	๕๕.๒	(๑๑๑๖)	๔๙.๕	๕๐.๕	(๑๐๑๖)
บริการ	๕๐.๕	๔๙.๕	(๑๐๑๖)	๖๖.๗	๓๓.๓	(๑๐๑๖)
รวม	(๑,๒๕๕)	(๑,๓๘๖)	(๒,๖๔๑)	(๒,๒๑๐)	(๔,๒๙๕)	(๖,๙๐๕)
หญิง						
วิชาชีพ บริหาร	๕๘.๗	๔๑.๓	(๑๐๐๐)	๖๖.๗	๓๓.๓	(๑๐๐๐)
เสมียน	๖๔.๖	๓๕.๔	(๑๐๐๐)	๖๒.๕	๓๗.๕	(๑๐๐๐)
ค้าขาย	๕๑.๑	๔๘.๙	(๑๐๐๐)	๖๓.๒	๓๖.๘	(๑๐๐๐)
เกษตรกรรม	๒๕.๐	๗๕.๐	(๑๐๐๐)	๒๐.๐	๘๐.๐	(๑๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๗๐.๐	๓๐.๐	(๑๐๐๐)	-	-	(๑๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	๓๗.๕	๖๒.๕	(๑๐๐๐)	๒๗.๕	๗๒.๕	(๑๐๐๐)
บริการ	๓๘.๐	๖๒.๐	(๑๐๐๐)	๓๕.๔	๖๔.๖	(๑๐๐๐)
รวม	(๑,๕๐๐)	(๒,๒๕๕)	(๓,๗๕๕)	(๑,๕๕๖)	(๓,๓๓๓)	(๕,๘๘๙)

๖. วิธีหางาน

การที่ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่เพื่อมาหางานทำในเขตกรุงเทพมหานคร โดยเข้ามาประกอบอาชีพหรือร่วมแรงงานในกลุ่มอาชีพต่าง ๆ นั้น น่าจะมีวิธีหางานทำที่แตกต่างกัน และในกรุงเทพมหานครก็มีหน่วยงานทั้งของเอกชนและของรัฐบาล ที่จัดหางานหรือติดต่องานให้บุคคลต่าง ๆ ทำ สำหรับผู้ย้ายถิ่นนอกจากหน่วยงานจัดหางานต่าง ๆ แล้ว ก็มีวิธีหางานอื่น รวมทั้งทำงานเดิมก่อนการย้ายถิ่นด้วย

ผลการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ ๒๑) พบว่า ผู้ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ติดต่อหางานด้วยตัวเองคิดเป็นร้อยละ ๓๖.๒ ใกล้เคียงกับทำงานเดิม ซึ่งมีร้อยละ ๓๕.๔ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่ติดต่อหางานด้วยตนเอง ร้อยละ ๓๕.๕ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิง ส่วนใหญ่ทำงานเดิม ร้อยละ ๓๗.๐ สำหรับนอกเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่ก็ติดต่อหางานด้วยตนเอง คิดเป็นร้อยละ ๕๒.๔ เช่นเดียวกับในเขตเทศบาล รองลงมาเป็นผู้ทำงานเดิม คือ ร้อยละ ๔๑.๒ และเมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงส่วนใหญ่ติดต่อหางานด้วยตนเอง ร้อยละ ๕๔.๕ และ ๕๐.๐ ตามลำดับ การที่ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่ติดต่อหางานด้วยตนเอง อาจจะเนื่องมาจากคุณสมบัติของผู้ย้ายถิ่นที่เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ ตลอดจนความชำนาญเฉพาะตัว เอื้ออำนวยให้หางานได้เองโดยไม่ต้องอาศัยผู้อื่น ส่วนผู้ทำงานเดิม คือ ผู้ที่ย้ายสถานที่ประกอบการหรือสถานที่ทำงาน

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียน พบว่า ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ คิดเป็นร้อยละ ๓๗.๔ ติดต่อด้วยตนเอง ร้อยละ ๓๓.๕ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายและผู้ย้ายถิ่นหญิง ส่วนใหญ่ญาติ เพื่อ คนรู้จัก หางานให้ คือ ร้อยละ ๓๗.๑ และ ๓๕.๖ ตามลำดับ สำหรับนอกเขตเทศบาล ก็พบในลักษณะเช่นเดียวกัน เว้นแต่เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่ทำงานเดิม แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงกลับเป็นผู้ที่ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ และติดต่อหางานด้วยตนเอง เป็นส่วนใหญ่

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย พบว่า ส่วนใหญ่หางานด้วยตนเอง คือ ในเขตเทศบาล มีร้อยละ ๕๒.๔ นอกเขตเทศบาล มีร้อยละ ๗๒.๔ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงก็ปรากฏในลักษณะเดียวกัน ซึ่งน่าจะเนื่องมาจากลักษณะอาชีพค้าขายของผู้ย้ายถิ่นในกรุงเทพมหานคร

สามารถทำเป็นส่วนตัวได้ เช่น การร่ำขายของ วิธีหางานจึงถือว่าหางานด้วยตนเอง ในขณะที่เดียวกัน ในอันดับรองลงมาที่ปรากฏว่า ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ ก็อาจจะเนื่องมาจากการชี้แนะหรือแนะนำ หรือชักจูงจากญาติหรือเพื่อนที่เคยทำอาชีพนี้มาก่อนก็ได้

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม พบว่า ส่วนใหญ่ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๑ ซึ่งเมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง แล้วก็พบในลักษณะเดียวกัน ส่วนนอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๔ ใกล้เคียงกับงานเดิม คือ ร้อยละ ๔๑.๕ และเมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๘ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิง กลับปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นงานเดิมในอัตราส่วนที่สูงมาก คือ ร้อยละ ๘๐.๐

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม นั้น พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล โดยในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ติดต่อกับงานด้วยตนเอง ร้อยละ ๔๕.๔ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ ร้อยละ ๓๖.๘ และเมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง ก็พบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่ติดต่อกับงานด้วยตนเอง ร้อยละ ๘๖.๑ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงกลับพบว่า ส่วนใหญ่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ เป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๖๐.๐ สำหรับนอกเขตเทศบาล ซึ่งปรากฏผู้ย้ายถิ่นชายเพียงเพศเดียว ส่วนใหญ่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ คือ ร้อยละ ๔๔.๔

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร พบว่า ส่วนใหญ่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๓ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๗๘.๓ ซึ่งเมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วก็พบในลักษณะเดียวกัน

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการ พบว่า ส่วนใหญ่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๐ และนอกเขตเทศบาล มีร้อยละ ๗๘.๖ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า นอกเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่กลับ เป็นผู้ติดต่อกับงานด้วยตนเอง ร้อยละ ๕๓.๓ ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงส่วนใหญ่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก ติดต่อกับงานให้ ร้อยละ ๘๔.๖

โดยสรุปจะเห็นว่า วิธีทำงานของผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่เข้ามาประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียนนั้น ส่วนใหญ่กระจายอยู่ในระหว่างวิธีที่ ญาติ เพื่อน คนรู้จัก หางานให้ การติดต่อหางานด้วยตนเองและทำงานเดิม โดยไม่พบว่า สำนักงานของกรมแรงงาน หรือของเอกชนเป็นผู้หางานให้

ส่วนผู้ย้ายถิ่นทั้งชายและหญิงที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการนั้น วิธีทำงานส่วนใหญ่กระจายอยู่ในระหว่างญาติ เพื่อน คนรู้จัก ติดต่อหางานให้กับติดต่อด้วยตนเอง โดยพบว่างานที่สำนักงานของกรม-แรงงานหรือของเอกชนหาให้ หรือ เป็นงานเดิมนั้นมีในอัตราส่วนร้อยละต่ำกว่า

ตารางที่ ๒๑ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน วิถีทางาน และ เพศ

อาชีพปัจจุบัน	ในเขตเทศบาล								นอกเขตเทศบาล								
	วิถีทางาน								วิถีทางาน								
	สนง. กรมแรงงาน	สนง. เอกชน	ญาติ เพื่อน คนรู้จัก	ติดต่อ ด้วย ตนเอง	งานเดิม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ	รวม	สนง. กรมแรงงาน	สนง. เอกชน	ญาติ เพื่อน คนรู้จัก	ติดต่อ ด้วย ตนเอง	งานเดิม	อื่น ๆ	ไม่ทราบ	รวม	
รวมชายหญิง																	
อาชีพ บริหาร	-	-	๒๖.๘	๓๖.๒	๓๕.๕	-	๑.๖	(๑๐๒๗)	-	-	๕.๕	๕๒.๕	๕๑.๒	-	-	-	(๑๐๒๗)
สมิยน	-	-	๓๗.๘	๓๓.๕	๒๕.๐	๓.๐	๐.๖	(๑๐๑๑)	-	-	๓๘.๕	๓๘.๕	๒๒.๒	-	-	-	(๑๐๑๑)
อาชีพ	๐.๘	๑.๐	๓๖.๗	๕๒.๘	๘.๖	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	๒๗.๓	๗๒.๗	-	-	-	-	(๑๐๑๑)
เกษตรกรรม	-	๕.๘	๗๓.๑	๑๓.๕	๓.๘	๑.๕	๑.๕	(๑๐๑๑)	-	-	๕๓.๕	๑๕.๖	๕๑.๕	-	-	-	(๑๐๑๑)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๓	๒.๓	๓๖.๘	๕๕.๕	๑๓.๕	-	๑.๓	(๑๐๑๑)	-	๗.๕	๕๕.๕	๒๒.๒	๒๕.๕	-	-	-	(๑๐๑๑)
ช่าง กรรมกร	๐.๓	๕.๓	๖๐.๓	๒๕.๖	๒.๕	๑.๐	๐.๖	(๑๐๑๑)	๐.๒	๑.๘	๗๘.๓	๑๗.๘	๑.๕	-	-	-	(๑๐๑๑)
บริการ	๐.๖	๕.๕	๗๘.๐	๑๒.๕	๑.๑	๑.๕	๐.๕	(๑๐๑๑)	-	๒.๑	๗๘.๖	๑๕.๕	๓.๕	๑.๕	-	-	(๑๐๑๑)
รวม	(๓๑)	(๓๑๓)	(๕,๑๕๑)	(๑,๕๕๘)	(๒๗๒)	(๑๗๓)	(๐.๓)	(๑๖,๐๐๑)	(๐.๑)	(๑๖)	(๖๕๕)	(๑๑๓)	(๕๕๒)	(๐.๒)	-	(๑๖,๐๐๑)	
รวมชาย																	
อาชีพ บริหาร	-	-	๒๓.๕	๓๕.๕	๓๕.๖	-	๒.๕	(๑๐๑๑)	-	-	-	๕๕.๕	๕๕.๕	-	-	-	(๑๐๑๑)
สมิยน	-	-	๓๗.๑	๓๓.๖	๒๕.๑	๕.๓	๐.๕	(๑๐๑๑)	-	-	๓๐.๐	๓๐.๐	๕๐.๐	-	-	-	(๑๐๑๑)
อาชีพ	๐.๕	-	๕๐.๕	๕๐.๐	๕.๒	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	๒๑.๕	๗๘.๖	-	-	-	-	(๑๐๑๑)
เกษตรกรรม	-	-	๗๕.๐	๑๕.๕	๕.๕	๒.๓	๒.๓	(๑๐๑๑)	-	-	๕๕.๘	๑๕.๕	๒๕.๘	-	-	-	(๑๐๑๑)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๓	๒.๕	๓๖.๐	๕๖.๑	๑๓.๘	-	๑.๓	(๑๐๑๑)	-	๗.๕	๕๕.๕	๒๒.๒	๒๕.๕	-	-	-	(๑๐๑๑)
ช่าง กรรมกร	๐.๓	๕.๗	๖๐.๕	๒๕.๘	๒.๘	๑.๕	๐.๕	(๑๐๑๑)	๐.๓	๓.๐	๖๘.๘	๒๕.๕	๓.๐	-	-	-	(๑๐๑๑)
บริการ	๐.๗	๖.๐	๖๓.๘	๒๓.๖	๕.๐	๐.๓	๐.๕	(๑๐๑๑)	-	-	๒๖.๗	๕๓.๓	๒๐.๐	-	-	-	(๑๐๑๑)
รวม	(๐.๓)	(๑๐๐)	(๑,๕๕๓)	(๓๒๖.๘)	(๑๑๗.๕)	(๑๒๕)	(๐.๑)	(๑๒,๖๐๑)	(๐.๑)	(๒๑๑)	(๒๒๖)	(๑๑๕)	(๕๖๖)	-	-	(๑๒,๖๐๑)	
รวมหญิง																	
อาชีพ บริหาร	-	-	๓๒.๖	๓๐.๕	๓๗.๐	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	๑๖.๗	๕๐.๐	๓๓.๓	-	-	-	(๑๐๑๑)
สมิยน	-	-	๓๕.๖	๓๓.๓	๒๗.๑	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	-	-	(๑๐๑๑)
อาชีพ	๑.๑	๑.๘	๓๓.๕	๕๕.๐	๘.๒	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	๓๑.๖	๖๘.๕	-	-	-	-	(๑๐๑๑)
เกษตรกรรม	-	๓๗.๕	๖๒.๕	-	-	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	๑๐.๐	-	๕๐.๐	-	-	-	(๑๐๑๑)
ขนส่ง คมนาคม	-	-	๖๐.๐	๕๐.๐	-	-	-	(๑๐๑๑)	-	-	-	-	-	-	-	-	(๑๐๑๑)
ช่าง กรรมกร	๐.๕	๖.๖	๕๕.๘	๒๕.๒	๓.๒	-	๐.๕	(๑๐๑๑)	-	๐.๖	๘๗.๓	๑๑.๑	๐.๕	-	-	-	(๑๐๑๑)
บริการ	๐.๖	๕.๕	๗๕.๖	๑๑.๒	๐.๖	๑.๖	๐.๕	(๑๐๑๑)	-	๒.๓	๘๕.๖	๑๐.๐	๑.๕	๑.๕	-	-	(๑๐๑๑)
รวม	(๒๓)	(๒๑๓)	(๒,๗๐๘)	(๑๑๐๐)	(๒๕๓)	(๑๕๕)	(๐.๑)	(๑๓,๖๐๑)	-	(๑.๐)	(๘๑๕.๕)	(๑๖.๕)	(๓๑๖)	(๐.๒)	-	(๑๓,๖๐๑)	

๗. ระยะเวลาที่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานคร

ระยะเวลาที่ผู้ย้ายถิ่นคาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครกับการเข้าร่วมแรงงานในลักษณะอาชีพต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานคร น่าจะมีความสัมพันธ์กันในกรณีที่ลักษณะอาชีพนั้น ๆ มีความมั่นคงหรือมีรายได้มากน้อยเพียงใด ถ้ามีความมั่นคงมากหรือมีรายได้สูง ผู้ย้ายถิ่นที่เข้าร่วมแรงงานในอาชีพนั้น น่าจะคาดหมายว่าตัวเองควรจะอยู่ในกรุงเทพมหานครได้นานมากขึ้น

ผลการศึกษาเรื่องนี้ (ตารางที่ ๒๒) พบว่า ทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มเสมียน ส่วนใหญ่คาดว่าจะตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดไป คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖, ๔๒.๗ ตามลำดับ สำหรับในเขตเทศบาล และร้อยละ ๔๒.๔, ๔๕.๖ ตามลำดับ สำหรับนอกเขตเทศบาล

เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วก็พบในลักษณะเดียวกัน นอกจากผู้ย้ายถิ่นชายในเขตเทศบาลที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียน ซึ่งส่วนใหญ่กำหนดเวลาไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครเท่าใด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๔ ลักษณะเช่นนี้น่าจะเนื่องมาจากกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียน เป็นอาชีพที่มีลักษณะมีความมั่นคงหรือมีรายได้สูง เช่น ครู อาจารย์ นางพยาบาล นักกฎหมาย ผู้จัดการ เจ้าของกิจการต่าง ๆ ข้าราชการฝ่ายบริหาร ตลอดจนเสมียนพนักงานต่าง ๆ ประกอบกับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่มีอาชีพเดิม (อาชีพก่อนการย้ายถิ่น) ในลักษณะเดียวกันกับอาชีพปัจจุบัน ซึ่งการย้ายถิ่นครั้งนี้อาจจะย้ายเพื่อเลื่อนฐานะของตนเองให้ดีขึ้นกว่าเดิม จึงทำให้ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียนนี้ ส่วนใหญ่คาดว่าจะตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดไป

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ พบว่า ส่วนใหญ่กำหนดเวลาไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๐, ๕๕.๐, ๕๖.๓ และ ๕๓.๕ ตามลำดับ สำหรับในเขตเทศบาล และร้อยละ ๖๖.๗, ๖๖.๗, ๕๕.๔ และ ๖๒.๑ ตามลำดับ สำหรับนอกเขตเทศบาล และเมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ก็พบในลักษณะเดียวกันทั้งในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล ลักษณะเช่นนี้น่าจะอธิบายได้ว่า กลุ่มอาชีพเหล่านี้ ลักษณะของงานเป็นลักษณะที่ส่วนใหญ่มี

ความมั่นคงหรือรายได้น้อย เช่น กรรมการแบกหาม หึงรับใช้ตามบ้าน ค้าขายหาบเร่ ช่างในโรงงาน อุตสาหกรรม คนขับรถรับจ้าง ฯลฯ ประกอบกับผู้ย้ายถิ่นเหล่านี้ส่วนใหญ่มีอาชีพเดิม เป็นเกษตรกร ซึ่งการย้ายถิ่นครั้งนี้เพราะว่างจากฤดูกาลเกษตร จึงทำให้ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพเกษตรกรรม กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่กำหนดระยะเวลาไม่ได้ว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด ขึ้นอยู่กับความมั่นคง รายได้ของงานที่ทำ

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม เฉพาะในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่ก็กำหนดระยะเวลาไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๓ แต่สำหรับนอกเขตเทศบาลกลับพบว่า ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดไป ร้อยละ ๔๓.๕ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง ก็พบว่า ในเขตเทศบาลผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่กำหนดไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด ร้อยละ ๔๕.๕ ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิง คาดว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครเป็นระยะเวลา ๕ เดือนลงมา, ๖-๑๑ เดือน, ตลอดไป และกำหนดระยะเวลาไม่ได้เป็นอัตราส่วนร้อยละเท่ากัน คือ ๒๕.๐ ส่วนนอกเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่กำหนดไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๕ ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นหญิงส่วนใหญ่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดไป คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๐

สรุปได้ว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร และกลุ่มอาชีพเสมียน ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดไป ขณะที่ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย กลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม กลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร กลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่จะกำหนดไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด แต่สำหรับกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมมีความแตกต่างกันระหว่างในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล กล่าวคือ ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่กำหนดไม่ได้ว่าตนเองจะอยู่ในกรุงเทพมหานครนานเท่าใด ขณะที่นอกเขตเทศบาลผู้ย้ายถิ่นส่วนใหญ่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานครตลอดไป

ตารางที่ ๒๒ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน ระยะเวลาที่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพมหานคร และ เพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล							นอกเขตเทศบาล							
	ระยะเวลาที่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพฯ							ระยะเวลาที่คาดว่าจะอยู่ในกรุงเทพฯ							
	๕ เดือน ลงมา	๖ - ๑๑ เดือน	๑ ปี ขึ้นไป	ตลอดไป	กำหนด ไม่ได้	ไม่ทราบ	รวม	๕ เดือน ลงมา	๖ - ๑๑ เดือน	๑ ปี ขึ้นไป	ตลอดไป	กำหนด ไม่ได้	ไม่ทราบ	รวม	
รวมชายหญิง															
อาชีพ บริหาร	๓.๕	๒.๔	๕.๕	๔๕.๖	๒๕.๕	๕.๕	(๑๑๒๓)	-	-	๕.๕	๕๒.๕	๑๑.๕	-	(๑๐๑๕)	
สามัญชน	๕.๓	๑.๒	๓.๓	๔๒.๕	๓๕.๖	๕.๕	(๑๑๑๐)	-	-	-	๕๕.๖	๓๕.๕	๕.๖	(๑๐๑๐)	
ค้าขาย	๖.๒	๒.๖	๓.๖	๔๐.๖	๕๖.๐	๑.๐	(๑๐๑๐)	-	-	-	๓๓.๓	๖๖.๕	-	(๑๐๑๐)	
เกษตรกรรม	๑๕.๕	๑๕.๕	-	๒๓.๑	๕๒.๓	๓.๕	(๑๐๑๐)	-	๕.๕	๕.๕	๕๓.๕	๓๖.๖	-	(๑๐๑๐)	
ขนส่ง คมนาคม	๕.๕	๑.๖	๕.๕	๒๕.๐	๕๕.๐	๑.๐	(๑๐๑๐)	๓.๕	๓.๕	๓.๕	๒๒.๒	๖๖.๕	-	(๑๐๑๐)	
ช่าง กรรมกร	๕.๕	๓.๕	๕.๕	๒๕.๕	๕๖.๓	๑.๓	(๑๐๑๐)	๕.๕	๕.๕	๕.๖	๒๓.๓	๕๕.๕	๒.๕	(๑๐๑๐)	
บริการ	๑๒.๐	๕.๕	๖.๑	๑๕.๕	๕๓.๕	๓.๐	(๑๐๑๐)	๕.๕	๓.๕	๕.๕	๒๓.๕	๖๒.๑	๐.๕	(๑๐๑๐)	
รวม	(๖๓๐)	(๕๕๓)	(๕๕๐)	(๑,๖๑๖)	(๓,๕๒๐)	(๒๕๒)	(๑๖,๐๐๐)	(๕.๕)	(๕.๕)	(๕.๖)	(๒๓๕)	(๕๕.๕)	(๑.๕)	(๑๕,๐๐๐)	
ชาย															
อาชีพ บริหาร	๓.๕	๓.๕	๕.๖	๕๕.๑	๒๕.๖	๖.๒	(๑๑๑๐)	-	-	๕.๑	๕๑.๕	๕.๑	-	(๑๐๑๐)	
สามัญชน	๕.๒	๑.๕	๖.๐	๓๕.๕	๕๑.๕	๖.๕	(๑๐๑๐)	-	-	-	๕๐.๐	๕๐.๐	-	(๑๐๑๐)	
ค้าขาย	๖.๕	๒.๕	๓.๒	๔๒.๕	๕๕.๐	๐.๕	(๑๐๑๐)	-	-	-	๒๑.๕	๕๕.๖	-	(๑๐๑๐)	
เกษตรกรรม	๑๓.๖	๑๓.๖	-	๒๒.๕	๕๕.๕	๕.๕	(๑๐๑๐)	-	๑๒.๕	๑๒.๕	๓๓.๓	๕๑.๕	-	(๑๐๑๐)	
ขนส่ง คมนาคม	๕.๕	๑.๕	๕.๑	๒๕.๐	๕๕.๕	๑.๐	(๑๐๑๐)	๓.๕	๓.๕	๓.๕	๒๒.๒	๖๖.๕	-	(๑๐๑๐)	
ช่าง กรรมกร	๕.๕	๓.๕	๕.๒	๒๕.๕	๕๖.๕	๑.๕	(๑๐๑๐)	๖.๖	๓.๐	๕.๖	๒๕.๖	๕๕.๕	๐.๕	(๑๐๑๐)	
บริการ	๑๐.๖	๓.๓	๖.๐	๒๕.๒	๕๑.๕	๑.๓	(๑๐๑๐)	-	-	๑๒.๓	๓๓.๓	๕๓.๓	-	(๑๐๑๐)	
รวม	(๕๒๐)	(๕.๕)	(๑๑๕)	(๒,๕๕๕)	(๑,๕๐๕)	(๑.๕)	(๑๖,๖๕๕)	(๕.๕)	(๕.๕)	(๕.๖)	(๒๓๕)	(๕๕.๕)	(๐.๕)	(๑๕,๐๐๐)	
หญิง															
อาชีพ บริหาร	๕.๓	-	๑๐.๕	๕๒.๒	๓๐.๕	๒.๒	(๑๐๑๐)	-	-	-	๕๓.๓	๑๖.๕	-	(๑๐๑๐)	
สามัญชน	๒.๑	-	๑๐.๕	๕๒.๑	๓๕.๕	-	(๑๐๑๐)	-	-	-	๖๒.๕	๒๕.๐	๑๒.๕	(๑๐๑๐)	
ค้าขาย	๕.๕	๒.๕	๓.๕	๓๕.๕	๕๕.๕	๑.๕	(๑๐๑๐)	-	-	-	๕๒.๑	๕๕.๕	-	(๑๐๑๐)	
เกษตรกรรม	๒๕.๐	๒๕.๐	-	๒๕.๐	๒๕.๐	-	(๑๐๑๐)	-	-	-	๕๐.๐	๒๐.๐	-	(๑๐๑๐)	
ขนส่ง คมนาคม	๑๐.๐	-	-	๓๐.๐	๖๐.๐	-	(๑๐๑๐)	-	-	-	-	-	-	(๑๐๑๐)	
ช่าง กรรมกร	๕.๕	๓.๐	๕.๐	๒๕.๕	๕๕.๕	๑.๐	(๑๐๑๐)	๕.๕	๕.๕	๕.๕	๒๒.๒	๕๕.๑	๕.๑	(๑๐๑๐)	
บริการ	๑๒.๑	๖.๐	๖.๑	๑๕.๕	๕๓.๕	๓.๑	(๑๐๑๐)	๖.๒	๓.๕	๓.๕	๒๒.๓	๖๓.๑	๐.๕	(๑๐๑๐)	
รวม	(๕๑๐)	(๕.๕)	(๑๑๕)	(๒,๖๕๕)	(๑,๕๐๕)	(๒.๕)	(๑๖,๖๕๕)	(๕.๕)	(๕.๕)	(๕.๖)	(๒๓๕)	(๕๕.๕)	(๑.๕)	(๑๕,๐๐๐)	

ลักษณะทางประชากร

ลักษณะทางประชากรของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานครที่จะนำมาเสนอครั้งนี้ ได้แก่ อายุ สถานภาพสมรส และประเภทการย้ายถิ่น

๑. อายุ

ผลการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ ๒๓) พบว่า ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี คือ ร้อยละ ๔๐.๒ แต่นอกเขตเทศบาล กลับเป็นผู้มีอายุระหว่าง ๓๕ - ๔๔ ปี เป็นส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ ๓๕.๓ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชาย และหญิงแล้วก็พบลักษณะเช่นเดียวกัน ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นหญิงนอกเขตเทศบาลที่ส่วนใหญ่อายุ ๒๕-๓๔ ปี

เกี่ยวกับกลุ่มอาชีพนี้ มีข้อน่าพิจารณาอยู่ที่ว่า ได้ปรากฏผู้มีอายุ ๗ - ๑๔ ปี อยู่ร้อยละ ๐.๘ ในเขตเทศบาล ซึ่งโดยปกติแล้วไม่น่าจะมีได้ในกลุ่มอาชีพนี้ แต่เมื่อพิจารณาลักษณะข้อมูลที่มีอยู่ก็อาจสันนิษฐานได้ว่า ผู้ย้ายถิ่นในกลุ่มนี้อาจจะเป็นนักร้อง นักแสดง ที่อยู่ในวัยเยาว์

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียน พบว่า ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี คือ ร้อยละ ๔๓.๔ แต่นอกเขตเทศบาลกลับเป็นผู้มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี คือ ร้อยละ ๕๐.๐ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วพบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายหรือหญิงมีความแตกต่างออกไปจากแบบแผนในแต่ละเขตบ้าง

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขายนั้นพบลักษณะเดียวกับกลุ่มอาชีพเสมียน ทั้งในเขตและนอกเขตเทศบาล แต่เป็นที่น่าสังเกตว่า ในกลุ่มอาชีพนี้มีผู้ย้ายถิ่นอายุระหว่าง ๗ - ๑๔ ปี ประกอบอาชีพอยู่ด้วยร้อยละ ๔.๖ ซึ่งอาจเป็นเด็กที่ขายของตามริมบาทวิถี หรือลูกจ้างในร้านค้าต่าง ๆ ซึ่งเป็นปัญหาที่กรมแรงงานกำลังให้ความสนใจอยู่ในขณะนี้ก็เป็นได้

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี คือ ในเขตเทศบาล มีร้อยละ ๗๓.๑ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๕๑.๒ มีข้อน่าพิจารณาอยู่บ้างเกี่ยวกับอาชีพนี้ ก็คือในเขตเทศบาลนั้นไม่ปรากฏว่ามีผู้มีอายุ ๔๕ ปีขึ้นไป ประกอบอาชีพนี้ แต่นอกเขตเทศบาล พบว่ามีร้อยละ ๗.๓

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่างเขต กล่าวคือ ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๒๕ - ๓๔ ปี คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๔ แต่นอกเขตเทศบาลกลับพบว่า เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปีเป็นส่วนใหญ่ คือร้อยละ ๔๔.๔ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วปรากฏว่า เฉพาะนอกเขตเทศบาลเท่านั้นที่ไม่ปรากฏตัวอย่างสตรีที่ประกอบอาชีพนี้

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และอาชีพบริการนั้น พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง ๑๕ - ๒๔ ปี คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๖๖.๓ และ ๗๔.๖ นอกเขตเทศบาล ร้อยละ ๗๕.๔ และ ๗๗.๒ ตามลำดับ

เป็นที่น่าสังเกตว่า ทั้งสองกลุ่มอาชีพนี้ปรากฏเด็กอายุ ๗ - ๑๔ ปีอยู่ด้วย คือ ในเขตเทศบาล ร้อยละ ๖.๑ และ ๑๒.๕ และนอกเขตเทศบาล มีร้อยละ ๓.๖ และ ๖.๔ ตามลำดับ ปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นนี้ ทำให้เชื่อมโยงไปถึงปัญหาการใช้แรงงานเด็ก ซึ่งกำลังเป็นที่สนใจและเป็นปัญหาที่น่าวิตกอย่างหนึ่งที่รัฐบาลกำลังคิดหาหนทางแก้ไขอยู่อย่างรีบเร่ง เพราะกิจการบางอย่างอาจเป็นกิจการต้องห้ามสำหรับเด็กในวัยนี้ ตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย^๑ จากข้อมูลนี้ทำให้แลเห็นปัญหาเด่นชัดยิ่งขึ้น ทั้งยังปรากฏว่า ในกลุ่มอาชีพบริการนั้นเด็กหญิงในวัย ๗ - ๑๔ ปี ประกอบอาชีพนี้มากกว่าเด็กชายด้วย

^๑ประกาศกระทรวงมหาดไทยที่ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๐๓

ตารางที่ ๒๓ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน อายุ และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล							นอกเขตเทศบาล						
	อายุ							อายุ						
	๗-๑๔ ปี	๑๕-๒๔ ปี	๒๕-๓๔ ปี	๓๕-๔๔ ปี	๔๕ ปีขึ้นไป	ไม่มีการบันทึก	รวม	๗-๑๔ ปี	๑๕-๒๔ ปี	๒๕-๓๔ ปี	๓๕-๔๔ ปี	๔๕ ปีขึ้นไป	ไม่มีการบันทึก	รวม
รวมชายหญิง														
อาชีพ บริหาร	๐.๘	๒๕.๒	๔๐.๒	๒๒.๘	๑๑.๐	-	(๑๑๒๗)	-	๑๗.๖	๒๙.๔	๓๕.๓	๑๗.๖	-	(๑๐๐๐)
สามัญ	-	๔๓.๙	๔๒.๗	๙.๘	๓.๗	-	(๑๑๐๐๗)	-	๓๘.๙	๕๐.๐	๑๑.๑	-	-	(๑๐๐๐๐)
ค้าขาย	๕.๖	๕๕.๕	๒๖.๙	๑๓.๙	๙.๐	๐.๒	(๑๐๐๐๐๐๐)	-	๓๐.๓	๓๙.๔	๑๘.๒	๑๒.๑	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
เกษตรกรรม	๑.๙	๗๓.๑	๑๗.๓	๗.๗	-	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๑๒.๒	๕๑.๒	๒๒.๐	๗.๓	๗.๓	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๑.๐	๒๘.๐	๕๕.๕	๑๒.๙	๕.๒	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๓.๗	๕๕.๕	๓๗.๐	๑๕.๘	-	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	๖.๑	๖๖.๓	๒๑.๕	๕.๘	๑.๓	๐.๐	(๑๒๐๐๐๐๐)	๓.๖	๗๕.๙	๑๕.๙	๓.๙	๑.๘	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
บริการ	๑๒.๕	๗๔.๖	๙.๕	๒.๙	๑.๐	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๖.๙	๗๗.๒	๙.๗	๕.๘	๑.๕	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
รวม	(๕๕๑)	(๕๒๑๑)	(๑,๒๐๘)	(๕๓๕)	(๒๕๐)	(๐.๒)	(๖,๕๕๑)	(๕๒๘)	(๖๒๓)	(๑,๕๕๒)	(๕๕๒)	(๒๒๓)	-	(๑๐,๐๐๐)
ชาย														
อาชีพ บริหาร	๑.๒	๑๙.๘	๔๐.๗	๒๔.๗	๑๓.๖	-	(๑๑๐๐๐)	-	๙.๑	๑๘.๒	๕๕.๕	๑๘.๒	-	(๑๐๐๐๐)
สามัญ	-	๓๗.๙	๔๖.๖	๑๑.๒	๕.๓	-	(๑๑๐๐๐)	-	๓๐.๐	๖๐.๖	๑๐.๐	-	-	(๑๐๐๐๐)
ค้าขาย	๒.๘	๕๕.๕	๒๖.๖	๑๗.๐	๘.๗	๐.๕	(๑๐๐๐๐๐๐)	-	๓๕.๗	๕๒.๙	๗.๑	๑๕.๓	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
เกษตรกรรม	๒.๓	๖๘.๒	๒๐.๕	๙.๑	-	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๑๖.๑	๕๘.๕	๑๙.๕	๙.๗	๖.๕	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๐.๗	๒๗.๖	๕๕.๕	๑๒.๘	๕.๕	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๓.๗	๕๕.๕	๓๗.๐	๑๕.๘	-	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	๓.๗	๖๖.๘	๒๒.๗	๕.๕	๑.๕	๐.๑	(๑๐๐๐๐๐๐)	๒.๐	๖๘.๘	๒๑.๖	๕.๓	๓.๓	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
บริการ	๗.๓	๖๑.๘	๒๐.๙	๗.๓	๒.๗	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	-	๒๖.๗	๒๖.๗	๓๓.๓	๑๓.๓	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
รวม	(๓๕๐)	(๑,๕๕๑)	(๒๗๕)	(๗๑๕)	(๓๐๕)	(๐.๑)	(๑๒,๖๕๕)	(๒๑๕)	(๖๒๗)	(๒๕๕)	(๕๕๑)	(๑๕๕)	-	(๑๐,๐๐๐)
หญิง														
อาชีพ บริหาร	-	๓๕.๘	๓๙.๑	๑๙.๖	๖.๕	-	(๑๐๐๐๐)	-	๓๓.๓	๕๐.๐	-	๑๖.๗	-	(๑๐๐๐๐)
สามัญ	-	๕๘.๓	๓๓.๓	๖.๓	๒.๑	-	(๑๐๐๐๐)	-	๕๐.๐	๓๗.๕	๑๒.๕	-	-	(๑๐๐๐๐)
ค้าขาย	๖.๑	๕๖.๑	๒๗.๑	๑๑.๕	๙.๓	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	-	๒๖.๓	๓๖.๘	๒๖.๓	๑๐.๕	-	(๑๐๐๐๐๐๐)
เกษตรกรรม	-	๑๐๐.๐	-	-	-	-	(๑๐๐๐๐)	-	๖๐.๖	๓๐.๐	-	๑๐.๐	-	(๑๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๑๐.๐	๕๐.๐	๕๐.๐	-	-	-	(๑๐๐๐๐)	-	-	-	-	-	-	(๑๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	๑๑.๕	๖๕.๒	๑๘.๖	๓.๗	๑.๑	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๕.๑	๖๒.๖	๙.๕	๓.๕	๐.๓	-	(๑๐๐๐๐)
บริการ	๑๓.๑	๗๖.๑	๘.๒	๑.๘	๐.๙	-	(๑๐๐๐๐๐๐)	๗.๗	๖๓.๑	๗.๗	๑.๕	-	-	(๑๐๐๐๐)
รวม	(๕๕๑)	(๒,๖๕๖)	(๕๖๘)	(๑๒๐)	(๖๖๑)	-	(๓,๕๖๖)	(๕๒๖)	(๕๖๖)	(๑๕๕)	(๑๕๕)	(๑.๐)	-	(๑๐,๐๐๐)

๒. สถานภาพสมรส

การที่นำเอาสถานภาพสมรสมาพิจารณาความสัมพันธ์กับกลุ่มอาชีพด้วยนั้น ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ลักษณะงานอาชีพบางอย่างนั้น มีข้อจำกัดเกี่ยวกับสถานภาพสมรสอยู่ด้วย และบางอาชีพถึงแม้จะมีได้มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยตรง แต่ลักษณะของงานก็เปิดโอกาสให้กับคนโสดมากกว่าคนที่สมรสแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งตามข้อเท็จจริงแล้วไม่เหมาะสำหรับคนที่มีคู่สมรสหรือมีครอบครัวแล้ว ไม่ว่าจะ เป็นด้วยลักษณะ เทคนิควิธีปฏิบัติงานหรือระยะเวลาปฏิบัติงานก็ตาม

ผลการศึกษาในครั้งนี้ (ตารางที่ ๒๔) พบว่า ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร ส่วนใหญ่เป็นผู้สมรสแล้ว กล่าวคือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๕๔.๗ และนอกเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๗ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่า ในเขตเทศบาลมีร้อยละ ๖๓.๘ สำหรับผู้ย้ายถิ่นชาย และร้อยละ ๕๐.๐ สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิง และนอกเขตเทศบาล พบว่ามีร้อยละ ๘๑.๘ สำหรับผู้ย้ายถิ่นชาย แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิง พบว่า เป็นผู้ที่มีสถานภาพสมรสโสดมากกว่า คือ ร้อยละ ๖๖.๗

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเสมียน มีความแตกต่างกันระหว่างในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คือ ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือร้อยละ ๕๓.๗ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ปรากฏว่า ผู้ย้ายถิ่นชายมีอัตราส่วนร้อยละของผู้เป็นโสดเท่ากับผู้สมรส คือ ร้อยละ ๔๔.๑ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงกลับปรากฏว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือร้อยละ ๖๔.๖ สูงกว่าผู้สมรส ซึ่งมีร้อยละ ๒๗.๑ สำหรับนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นผู้สมรส ร้อยละ ๖๑.๑ สูงกว่าผู้เป็นโสดซึ่งมีร้อยละ ๓๓.๓ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วพบว่า มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่เป็นผู้สมรส โดยคิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖ สำหรับผู้ย้ายถิ่นชาย และร้อยละ ๖๒.๕ สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิง

ส่วนผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขาย ปรากฏว่ามีลักษณะของสถานภาพสมรสคล้ายคลึงกับกลุ่มอาชีพเสมียน คือ ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือ ร้อยละ ๕๐.๓ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ปรากฏว่าผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่เป็นผู้สมรส คือร้อยละ ๕๐.๐ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิงส่วนใหญ่กลับเป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือ ร้อยละ ๕๑.๗

สำหรับนอกเขตเทศบาล ส่วนใหญ่กลับเป็นผู้สมรสแล้ว คือ ร้อยละ ๖๔.๗ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ปรากฏในลักษณะเดียวกัน คือ ส่วนใหญ่เป็นผู้สมรสแล้ว

ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม พบว่า ในเขตเทศบาล ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือ ร้อยละ ๗๘.๔ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ปรากฏลักษณะเช่นเดียวกัน ส่วนนอกเขตเทศบาลกลับปรากฏว่าส่วนใหญ่เป็นผู้สมรสแล้ว คือ ร้อยละ ๕๕.๓ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว กลับพบว่า ผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่เป็นโสด คือ ร้อยละ ๕๓.๘ แต่สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิง ปรากฏอัตราส่วนร้อยละของผู้สมรสสูงมาก คือ ร้อยละ ๙๐.๐

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพขนส่ง คมนาคม พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้สมรส คือ ในเขตเทศบาล คิดเป็นร้อยละ ๖๖.๔ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว พบว่าสำหรับผู้ย้ายถิ่นชายส่วนใหญ่เป็นผู้สมรส คือ ร้อยละ ๖๗.๑ แต่ผู้ย้ายถิ่นหญิง กลับพบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือ ร้อยละ ๕๕.๖ สำหรับนอกเขตเทศบาลผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มนี้ เป็นเพศชายทั้งหมด และส่วนใหญ่เป็นผู้สมรส คือ ร้อยละ ๕๗.๗

ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร พบว่า ส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรสโสด คือ ในเขตเทศบาล มีร้อยละ ๗๔.๗ นอกเขตเทศบาล มีร้อยละ ๘๔.๐ และเมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นหญิงและชายก็ปรากฏในลักษณะเช่นเดียวกัน

สำหรับผู้ย้ายถิ่นประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพบริการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสด คือ ในเขตเทศบาล มีร้อยละ ๘๔.๔ นอกเขตเทศบาล มีร้อยละ ๘๘.๑ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ปรากฏในลักษณะเช่นเดียวกัน ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นชาย นอกเขตเทศบาลที่กลับปรากฏว่าเป็นผู้สมรสถึงร้อยละ ๗๓.๓ แต่สำหรับผู้ย้ายถิ่นหญิงเป็นผู้มีสถานภาพสมรสโสดถึงร้อยละ ๘๕.๘

โดยสรุปจะเห็นว่า ผู้ย้ายถิ่นที่เข้ามาประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพช่าง กรรมกร และกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่จะมีสถานภาพสมรสโสด ยกเว้นผู้ย้ายถิ่นชายนอกเขตเทศบาล ในกลุ่มอาชีพบริการ ส่วนใหญ่กลับเป็นผู้สมรส และเป็นที่น่าสนใจเกิดว่า ในกลุ่มอาชีพแทบทุกกลุ่มจะปรากฏว่ามีสถานภาพสมรสหม้ายหรือหย่าร้างอยู่ด้วย นอกจากกลุ่มอาชีพเกษตรกรรมเท่านั้น

ตารางที่ ๒๔ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร อายุ ๑๕ ปี ขึ้นไป จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน สถานภาพสมรส และเพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล				นอกเขตเทศบาล			
	สถานภาพสมรส			รวม	สถานภาพสมรส			รวม
	โสด	สมรส	หมู่ ย ย า ร า ง		โสด	สมรส	หมู่ ย ย า ร า ง	
อาชีพปัจจุบัน								
<u>รวมชายหญิง</u>								
วิชาชีพ บริหาร	๓๘.๑	๕๘.๗	๓.๒	(๑๑๒๖)	๓๕.๓	๖๔.๗	-	(๑๐๑๗)
เสมียน	๕๓.๗	๔๒.๗	๓.๗	(๑๑๑๖)	๓๓.๓	๖๑.๑	๕.๖	(๑๐๐๑)
ค้าขาย	๕๐.๓	๔๕.๗	๔.๐	(๑๐๒๖)	๒๑.๒	๖๙.๗	๙.๑	(๑๐๒๖)
เกษตรกรกรรม	๗๘.๔	๒๑.๖	-	(๑๐๐๑)	๕๑.๗	๕๘.๓	-	(๑๐๒๖)
ขนส่ง คมนาคม	๓๑.๖	๖๖.๔	๒.๐	(๑๑๑๐)	๔๒.๓	๕๗.๗	-	(๑๐๒๖)
ช่าง กรรมกร	๗๔.๗	๒๓.๔	๑.๙	(๑๑๑๐)	๘๔.๐	๑๔.๖	๑.๓	(๑๐๒๖)
บริการ	๘๙.๙	๖.๘	๓.๓	(๑๑๑๐)	๘๘.๑	๑๑.๙	-	(๑๐๒๖)
รวม	(๔,๕๗๘)	(๑,๒๕๘)	(๒๖๘)	(๑๕,๐๐๐)	(๗๖๖๘)	(๒๑๑๘)	(๑,๑๒)	(๑๖,๐๐๐)
<u>ชาย</u>								
วิชาชีพ บริหาร	๓๓.๘	๖๓.๘	๒.๕	(๑๑๑๐)	๑๘.๒	๘๑.๘	-	(๑๐๑๑)
เสมียน	๔๙.๑	๔๙.๑	๑.๗	(๑๑๑๐)	๓๐.๐	๖๐.๐	๑๐.๐	(๑๐๑๑)
ค้าขาย	๔๘.๖	๕๐.๐	๑.๕	(๑๑๑๐)	๓๕.๗	๖๔.๓	-	(๑๐๒๖)
เกษตรกรกรรม	๗๖.๗	๒๓.๓	-	(๑๑๑๐)	๕๓.๘	๔๖.๒	-	(๑๐๒๖)
ขนส่ง คมนาคม	๓๐.๘	๖๗.๑	๒.๐	(๑๑๑๐)	๔๒.๓	๕๗.๗	-	(๑๐๒๖)
ช่าง กรรมกร	๗๕.๐	๒๓.๘	๑.๒	(๑๑๑๐)	๘๐.๐	๑๙.๐	๑.๐	(๑๐๒๖)
บริการ	๖๘.๘	๒๘.๓	๒.๙	(๑๑๑๐)	๒๖.๗	๗๓.๓	-	(๑๐๒๖)
รวม	(๑,๘๕๐)	(๓๖๖)	(๑๕๐)	(๒,๕๕๕)	(๖๗๕)	(๒๑๑๘)	(๑.๐)	(๓,๕๗๗)
<u>หญิง</u>								
วิชาชีพ บริหาร	๕๕.๗	๕๐.๐	๔.๓	(๑๑๑๐)	๖๖.๗	๓๓.๓	-	(๑๐๐๖)
เสมียน	๖๔.๖	๒๗.๑	๘.๓	(๑๑๑๐)	๓๗.๕	๖๒.๕	-	(๑๐๐๖)
ค้าขาย	๕๑.๗	๔๒.๒	๖.๑	(๑๑๑๐)	๑๐.๕	๗๓.๗	๑๕.๘	(๑๐๐๖)
เกษตรกรกรรม	๘๗.๕	๑๒.๕	-	(๑๑๑๐)	๑๐.๐	๙๐.๐	-	(๑๐๐๖)
ขนส่ง คมนาคม	๕๕.๖	๔๔.๔	-	(๑๑๑๐)	-	-	-	(๑๐๐๖)
ช่าง กรรมกร	๗๔.๑	๒๒.๓	๓.๖	(๑๑๑๐)	๘๘.๐	๑๐.๓	๑.๗	(๑๐๐๖)
บริการ	๙๒.๔	๔.๒	๓.๕	(๑๑๑๐)	๙๙.๖	๔.๒	-	(๑๐๐๖)
รวม	(๒,๘๒๘)	(๓๙๓)	(๑๒๔)	(๓,๓๔๕)	(๘๙๘)	(๖๖)	(๑.๗)	(๔,๖๓๓)

๓. ประเภทการย้ายถิ่น

การสำรวจการย้ายถิ่นของสำนักงานสถิติแห่งชาตินี้ ได้มีการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับประเภทของการย้ายถิ่น โดยจำแนกเป็น การย้ายมาทั้งครอบครัว, ย้ายมากับคนอื่น และย้ายมาคนเดียว ซึ่งกล่าวได้ว่าเป็นลักษณะการเคลื่อนย้ายอย่างหนึ่ง ที่น่าจะมีความสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ ดังนั้น สำหรับการศึกษารื่องนี้ จึงจะพิจารณาว่าในแต่ละกลุ่มอาชีพนั้นมีลักษณะของการเคลื่อนย้ายเป็นอย่างไรบ้าง

ผลการศึกษาครั้งนี้ (ตารางที่ ๒๕) พบว่า ในเขตเทศบาล ผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพวิชาชีพ บริหาร เป็นผู้ที่ย้ายมาคนเดียวสูงสุด คือร้อยละ ๔๓.๓ ใกล้เคียงกับที่ย้ายมาทั้งครอบครัว ซึ่งมีร้อยละ ๔๑.๗ ส่วนนอกเขตเทศบาลกลับปรากฏว่า เป็นผู้ที่ย้ายมาทั้งครอบครัวสูงสุด คือ ร้อยละ ๕๒.๕ ย้ายมาคนเดียว ร้อยละ ๔๑.๒ เมื่อแยกศึกษาเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิง พบว่ามีความแตกต่างกันบ้างระหว่างชายกับหญิง ในเขตเทศบาลหรือนอกเขตเทศบาล

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพเกษตรกรรม อาชีพช่าง กรรมกร และอาชีพบริการ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ย้ายมาคนเดียว คือร้อยละ ๖๕.๔, ๖๘.๒ และ ๘๗.๕ สำหรับในเขตเทศบาล ร้อยละ ๖๕.๕, ๘๐.๒, ๘๖.๕ สำหรับนอกเขตเทศบาล เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้ว ก็พบในลักษณะเช่นเดียวกัน

สำหรับผู้ย้ายถิ่นที่ประกอบอาชีพในกลุ่มอาชีพค้าขายนั้น พบว่า มีความแตกต่างกันระหว่าง ในเขตเทศบาลและนอกเขตเทศบาล คือ ในเขตเทศบาลส่วนใหญ่ ร้อยละ ๔๐.๔ เป็นผู้ที่ย้ายมาคนเดียว แต่ก็ปรากฏผู้ย้ายมาทั้งครอบครัวใกล้เคียงกัน คือ ร้อยละ ๓๖.๓ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วก็พบในลักษณะเช่นเดียวกัน สำหรับนอกเขตเทศบาล พบว่า ส่วนใหญ่ย้ายมาทั้งครอบครัว ร้อยละ ๖๕.๗ เมื่อแยกเป็นผู้ย้ายถิ่นชายและหญิงแล้วก็พบในลักษณะเช่นเดียวกัน

ตารางที่ ๒๕ อัตราส่วนร้อยละของผู้ย้ายถิ่นเข้ากรุงเทพมหานคร จำแนกตามกลุ่มอาชีพปัจจุบัน ประเภทการย้ายถิ่น และ เพศ

เพศ	ในเขตเทศบาล					นอกเขตเทศบาล				
	ประเภทการย้ายถิ่น				รวม	ประเภทการย้ายถิ่น				รวม
	ย้ายมาทั้งครอบครัว	ย้ายมากับคนอื่น	ย้ายมาคนเดียว	ไม่ทราบ		ย้ายมาทั้งครอบครัว	ย้ายมากับคนอื่น	ย้ายมาคนเดียว	ไม่ทราบ	
รวมชายหญิง										
วิชาชีพ บริหาร	๔๑.๗	๑๕.๐	๔๓.๓	-	(๑๑๐๐๒๓)	๕๒.๙	๕.๙	๔๑.๒	-	(๑๐๑๗)
เสมียน	๓๑.๗	๑๗.๙	๔๙.๔	-	(๑๑๐๑๖๐)	๕๕.๖	๑๑.๑	๓๓.๓	-	(๑๐๑๐)
ค้าขาย	๓๖.๓	๒๓.๓	๕๐.๔	-	(๑๐๐๐๖๐)	๖๙.๗	๖.๑	๒๙.๒	-	(๑๐๐๓๐๓)
เกษตรกรรม	๑๓.๕	๒๑.๒	๖๙.๔	-	(๑๑๐๓๐๐)	๒๒.๐	๑๒.๒	๖๙.๙	-	(๑๐๒๒๑๐)
ขนส่ง คมนาคม	๔๗.๕	๑๗.๒	๓๓.๒	-	(๑๑๐๐๓๐)	๖๓.๐	๓.๗	๓๓.๓	-	(๑๐๑๑๑๐)
ช่าง กรรมกร	๑๕.๖	๑๖.๐	๖๗.๒	๐.๒	(๑๑๐๐๐๐)	๑๑.๒	๗.๖	๗๐.๒	-	(๑๐๑๑๑๐)
บริการ	๒.๗	๙.๖	๗๙.๙	๐.๒	(๑๐๐๐๐๐)	๗.๖	๕.๕	๗๖.๙	-	(๑๐๐๐๐๐)
รวม	(๑๗๗๕)	(๑๗๗๗)	(๕,๖๖๐)	(๐.๑)	(๖,๕๕๑)	(๑๖.๕๗)	(๗.๐)	(๖๗๗)	-	(๑๐๗๗)
ชาย										
วิชาชีพ บริหาร	๕๖.๙	๑๓.๖	๓๙.๙	-	(๑๑๐๑๐๐)	๖๓.๖	-	๓๖.๔	-	(๑๐๐๑๑)
เสมียน	๓๗.๑	๑๙.๗	๕๗.๓	-	(๑๑๐๐๑๐)	๕๐.๐	๒๐.๐	๓๐.๐	-	(๑๐๑๑๐๐)
ค้าขาย	๓๗.๕	๒๐.๖	๕๐.๗	-	(๑๑๐๐๑๐)	๖๙.๓	๗.๑	๒๗.๖	-	(๑๐๐๓๐๐)
เกษตรกรรม	๑๓.๖	๒๐.๕	๖๙.๙	-	(๑๑๐๑๐๐)	๑๙.๙	๑๒.๙	๖๗.๗	-	(๑๐๐๓๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๔๙.๕	๑๗.๒	๓๒.๓	-	(๑๑๐๐๑๐)	๖๓.๐	๓.๗	๓๓.๓	-	(๑๐๐๓๐๐)
ช่าง กรรมกร	๑๖.๔	๑๒.๕	๗๐.๗	๐.๓	(๑๑๐๐๑๐)	๑๒.๖	๗.๓	๗๙.๑	-	(๑๐๐๑๐๐)
บริการ	๑๕.๙	๑๕.๖	๖๙.๙	-	(๑๑๐๐๑๐)	๕๓.๓	๖.๗	๕๐.๐	-	(๑๐๑๑๐๐)
รวม	(๖๒๗)	(๑๕๗๙)	(๑,๖๖๐)	(๐.๒)	(๑๖,๖๕๕)	(๒๒.๐)	(๗.๕)	(๖๗๗)	-	(๑๐๐๕)
หญิง										
วิชาชีพ บริหาร	๓๒.๖	๑๗.๔	๕๐.๐	-	(๑๐๐๐๖๐)	๓๓.๓	๑๖.๗	๕๐.๐	-	(๑๐๐๖๐)
เสมียน	๑๗.๗	๒๙.๒	๕๒.๑	-	(๑๐๐๐๐๐)	๖๒.๕	-	๓๗.๕	-	(๑๐๐๐๐๐)
ค้าขาย	๓๕.๖	๒๕.๕	๕๐.๐	-	(๑๐๐๐๐๐)	๗๓.๗	๕.๓	๒๑.๑	-	(๑๐๑๐๐๐)
เกษตรกรรม	๑๒.๕	๒๕.๐	๖๒.๕	-	(๑๐๐๐๐๐)	๓๐.๐	๑๐.๐	๖๐.๐	-	(๑๐๐๐๐๐)
ขนส่ง คมนาคม	๒๐.๐	๒๐.๐	๖๐.๐	-	(๑๐๐๐๐๐)	-	-	-	-	(๑๐๐๐๐๐)
ช่าง กรรมกร	๑๓.๗	๒๓.๗	๖๒.๖	-	(๑๐๐๐๐๐)	๙.๗	๗.๙	๗๑.๓	-	(๑๐๐๐๐๐)
บริการ	๑.๓	๙.๐	๗๙.๖	๐.๒	(๑๐๐๐๐๐)	๒.๓	๕.๕	๙๒.๓	-	(๑๐๐๐๐๐)
รวม	(๒๕๗)	(๑๕๐๙)	(๓,๐๒๕)	(๐.๑)	(๓,๗๖๖)	(๑๕.๙)	(๕.๗)	(๓๐๗)	-	(๑๐๗๙)